

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 53 nummer 1
12 oktober 2026
driewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP | B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

Tijd voor actie

VTK vs
Apolloon

Is Leuven een
soastad?

Navraag met
Zoë Voet

In deze editie

3 Op mooie idealen bouw je geen universiteit: het is tijd voor actie
4 Vraag van de maand: Waarom mag je geen water drinken in de Universiteitsbibliotheek?
5 Meer dan de helft van de studenten heeft een sportkaart

6-8 Een klimaat van vertrouwen: Vermeires strategisch plan door de ogen van de universiteit

9 Zonder vrienden in de les zitten is een kunst die ik nog niet onder de knie heb
10-11 De *final countdown*: VTK versus Apolloon op de 24 urenloop
12-13 Evenveel soa's als verkoudheden? Nee, maar student ligt wel wakker van seksuele gezondheid

14-15 Deze studenten werden twee jaar geleden verkozen: 'Politiek verbreedt je gezichtsveld'

16-17 'Una, bedoel je UNO?' University Alliance Europa voor jou uitgelegd

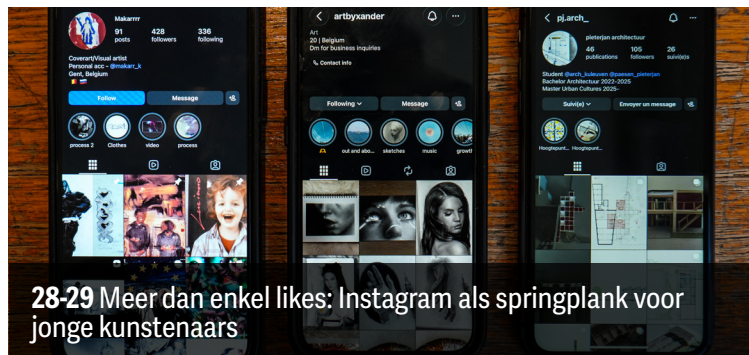

18-19 'Toen ik zelf student was, keek ik op naar de toenmalige studentenflik'

22-23 Psychologe Liesbeth Bogaert onderzoekt onbewuste onderdrukking van positieve emoties

25 Strip
26-27 Ibe Rossel: 'Ik heb mijn liefde voor het Vlaams teruggevonden tijdens het schrijven'

28-29 Meer dan enkel likes: Instagram als springplank voor jonge kunstenaars

30-31 'Het is nog steeds absurd dat ik de objecten mag aanraken': deze studenten dragen de cultuursector in Leuven

32-35 Zoë Voet: 'Alles is stom, maar je moet het licht blijven zien'

36 Sjarels Crypto
37 Horoscoop & Kringtip
38-39 KU Leuven

Op mooie idealen bouw je geen universiteit: het is tijd voor actie

Ambitie, authenticiteit en autonomie: dat waren de drie kapstokken – de triple A – waar rector Severine Vermeire haar openingsspeech aan hing. Uit het strategisch plan lijkt Vermeire haar woord na te komen. 37 pagina's lang haalt ze ideeën aan die noodzakelijk zijn voor de toekomst van de universiteit. Laat me enkele voorbeelden opsommen – voor wie het plan niet gelezen heeft.

De rector streeft onder andere naar een internationale ervaring voor elke student, meer samenwerkingen met strategische onderzoekscentra, een herevaluatie van het evaluatiebeleid, een verankering van diversiteit in alle kernactiviteiten en een versterking van de interne communicatie. Een hele mondvol dus. Jos Vander Sloten, decaan van de faculteit Ingenieurswetenschappen, vertelt in *Veto* dat die ambitie er best mag zijn. En ik geef hem geen ongelijk.

Al vermoeilijkt die ambitie de taak van de rectorale ploeg om haar plannen concreet te vertalen in actiepunten. Want hoe zet je al die ideeën en denkprocessen om in concrete actiepunten? Hoe zorg je ervoor dat alles haalbaar blijft, zonder de dagelijkse werklast en druk op personeel te verhogen? En nog belangrijker, hoe breng je de actiepunten naar voren bij alle lagen van de universiteit? Heel veel vragen dus, waar ik heel benieuwd naar ben.

De universitaire gemeenschap lijkt alvast veel vertrouwen te hebben in de rectorale ploeg. En dat is vooral de verdienste van Severine Vermeire zelf. Al van bij haar verkiezingscampagne benadrukte ze het belang van vertrouwen. Wie toen dacht dat het om een verkooppraatje ging, kan dat idee volledig van tafel schuiven.

Niet alleen binnen de universitaire machine heerst er vertrouwen. Ook het vertrouwen van mij, een modale student, heeft Vermeire de laatste weken verworven. Zo was haar duidelijk standpunt over de Gizaanse studenten die niet in België raakten, een goed begin. Daarnaast gaf haar natuurlijke charme waarmee ze haar openingsrede vertelde weer dat de rector weet waar ze mee bezig is.

Maar hoewel vertrouwen een goede basis vormt, bouw je geen universiteit met mooie idealen. De 'triple A' heeft Vermeire zich al eigen gemaakt. Nu wacht de hele gemeenschap vol spanning op de vierde A van actie. 🐾

Kimberly is adjunct-hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Cartoon van de maand

© Emma Rubens

Na de wandelende cantus ook een fatbike-cantus

Waarom mag je geen water drinken in de Universiteitsbibliotheek?

© Femke Van Crombrugge

Wie een productieve studeersessie in de Artes Universiteitsbibliotheek beoogt, heeft beter niet te veel dorst. Water mee naar binnen nemen is er namelijk ten strengste verboden, maar waarom is dat zo?

SERVAAS VERHELST

Studenten die de Artes Universiteitsbibliotheek op het Ladeuzeplein binnenwandelen, worden vriendelijk verzocht hun spullen weg te steken in lockers. Naast je rugzak en je jas moet ook je water achter slot en grendel. Nochtans vloekt die maatregel met de broeierige warmte in de leeszaal. Dus vanwaar het waterverbod?

Het officiële antwoord is kort en luidt als volgt: omdat de bibliotheek erkend is als erfgoedbibliotheek. 'Die erkenning vloeit enerzijds voort uit de rijke boekencollectie en anderzijds uit de historische waarde van het gebouw zelf', klinkt het bij professor boek- en bibliotheekgeschiedenis Pierre Delsaerd.

'In de eerste plaats huisvest de bibliotheek een kostbare collectie handschriften en boeken', vult erfgoedexpert Andreas Stylen aan. 'Die collecties zijn heel gevoelig voor waterschade, dus is het beter om vloeistoffen er zover mogelijk vandaan te houden', gaat hij verder.

Dubbele brand

Het gebouw zelf is ook erfgoed. 'Die erfgoedstatus dankt de bibliotheek aan de gebeurtenissen tijdens beide wereldoorlogen', verduidelijkt Delsaerd. 'Tijdens de Eerste Wereldoorlog stak de Duitse bezetter een groot deel van historisch Leuven in brand als vergeldingsmaatregel voor geweerschoten die in de stad te horen waren', zegt hij.

'De bibliotheek, die zich toen nog in de universiteitshal aan de Naamsestraat bevond, brandde volledig uit, met als gevolg dat de eeuwenoude collectie verloren ging. Na de oorlog werd op de huidige plaats een nieuwe bibliotheek gebouwd', zegt Delsaerd. 'Tijdens de Tweede Wereldoorlog staken de Duitsers die opnieuw in brand. De buitenmuren overleefden het grotendeels, maar de boeken die sinds 1918 waren bijeengebracht gingen ook nu verloren', vult hij aan.

'Het gevolg van beide branden is dat de bibliotheek en de nieuw opgebouwde collectie na de Tweede Wereldoorlog symbool kwamen te staan voor de kwetsbaarheid van boeken en bibliotheken', aldus Delsaerd. 'Maar als ik de dorstige studenten een hart onder de riem mag steken: in andere bibliotheken zijn ze nog strenger en mag je bijvoorbeeld enkel een potlood meenemen', sluit Stylen af. ☺

dichterbij: **Amélie Braem**

Midden in die donkere stad
Lig ik neer
Woel ik
Denk ik na:
Over liefde, leven
En nog van die lichtzinnige dingen
Ik heb mezelf ondertussen verdacht van elke ziekte

Ik draai me om
Ik lig thuis
In foetushouding
Waar mama en papa snel aanwezig kunnen zijn
En al de problemen oplosbaar zijn met een kus

Uiteindelijk beland ik zo in de armen van mijn lief
Terwijl hij zachtjes in- en uitademt
En ik mijn vingers door zijn baard haal
Ik ga op in een lijn die brandt van geluk

Ik struikel wakker in een werkelijkheid die anders ademt

Ik hoor de dronken mensen naar huis stappen
Hoor mijn ouders zich uitspreken over ouderlijke bezorgdheden en ergernissen
Hoor hoe men zich lichtjes naar dromenland snurkt

Het is zowel rustgevend als angstaanjagend
Al die versies zijn mij in dat huis, in dat bed
En niemand merkt het
Behalve mijn hart,
Dat tegen mijn ribben beukt
Alsof het ook naar buiten wil...

Ergens is er iemand die dit allemaal beter kan dan ik
Iemand die zichzelf makkelijker bijeenraapt
Die geen stukken van zichzelf moet gaan zoeken bij anderen
Al smekend
op
haar
knieën

Iemand die geen scherven maakt
Die met die scherven niemand snijdt
Geen harten perforeert

Al zolang wil ik haar zijn,
Daar, in die gouden kooi
Het perfecte plaatje
Alles wat ik tot nu toe heb gedaan
Gezwoegd, geweend, geprobeerd
Alles voor dat perfecte plaatje

En nu

Leegte

Amélie Braem is verantwoordelijke Lifestyle en student Rechten.

Meer dan de helft van de studenten heeft een sportkaart

Meer dan de helft van de Leuvense studenten heeft er een: een sportkaart. Wij zochten uit wat de sportkaart van KU Leuven precies is, wat je ermee kan doen en waarom ze zoveel studenten naar de sportcampus lokt. JULIETTE BERTELOOT, BRECHT MAES

Voor 37 euro krijgen studenten toegang tot verschillende sportmogelijkheden. Dat gaat van groepssessies volgen en sportterreinen reserveren, tot aansluiten bij competities en universitaire sportploegen.

Aanbod sportkaart

Een groot deel van het aanbod van KU Leuven Sport bestaat uit georganiseerde groepssessies. Dat aanbod is bovendien erg uiteenlopend: studenten kunnen er hun beste dansbeentjes bovenhalen, hun conditie bijschaven met diverse vormen van cardio en nog zoveel meer.

Wie meer begeleiding wil, kan kiezen voor groepslessen waarvoor een extra bedrag wordt gevraagd. In totaal biedt KU Leuven Sport tijdens het academiejaar op die manier meer dan tachtig georganiseerde activiteiten aan.

Het aanbod is dus niet alleen groot, maar ook toegankelijk voor studenten die eens iets nieuws willen proberen zonder verdere verplichtingen. Zo zegt beheerder KU Leuven Sport Pieter Van Kelst: 'We proberen ons sportaanbod af te stemmen op de noden

van de student, zodat iedereen zijn of haar zin vindt in ons aanbod.'

Een van de meest zichtbare onderdelen van het sportaanbod zijn de terreinen op Sportcampus Arenberg, die tevens ook te reserveren zijn. Daarnaast is er de universitaire fitness, ook wel bekend als Univ-Fit. Om toegang te krijgen betaal je voor een aanvullende fitnesskaart. Deze moderne fitnessruimte is de voorbije twintig jaar trouwens verdrievoudigd in oppervlakte.

Teamsport

LOKO organiseert jaarlijks de interfacultaire beker. Dat zijn competities tussen de kringen in verschillende disciplines. Over trainingen en wedstrijden communiceren de kringen via hun sociale media, dus een kijkje nemen op hun pagina is een goed begin.

'Het sociale aspect is enorm belangrijk'

— Gert Vande Broek, academisch verantwoordelijke KU Leuven Sport

Een van de voetbalvelden op Sportcampus Arenberg.

© Gilles Wené

Daarnaast zijn er de KU Leuven Falcons. Dat zijn universitaire sportteams in verschillende disciplines. Studenten kunnen hiervoor deelnemen aan selecties. Hierna kunnen ze de KU Leuven vertegenwoordigen bij de interuniversitaire kampioenschappen.

Nieuw dit academiejaar is de Leuven Student League: een recreatieve competitie in enkele disciplines. Daarmee wil de KU Leuven studenten op een laagdrempelige manier laten sporten en met elkaar in contact brengen. 'Het sociale aspect van sport is enorm belangrijk', benadrukt academisch verantwoordelijke KU Leuven Sport Gert Vande Broek.

Meer dan één op twee studenten

Dat het sportaanbod ook daadwerkelijk wordt gebruikt, valt af te leiden uit enkele cijfers. In het academiejaar 2024-2025 werden 28.454 sportkaarten verkocht, waarvan het overgrote deel aan studenten in Leuven. Ongeveer 53 procent van al deze studenten was in bezit van de kaart. Dat volgt een stabiele trend, waarbij het percentage al enkele jaren rond de 50% schommelt.

Vande Broek benadrukt dat het voornaamste doel van KU Leuven Sport is om zoveel mogelijk studenten aan het bewegen te krijgen. 'De belangrijkste pijler, waar we ook de meeste financiële middelen in pompen, is bewegen. Deze pijler is gericht op alle studenten en spoort hen aan om te bewegen.'

Naast teamsporten en groepsactiviteiten kiezen studenten ook steeds vaker voor individuele sport. Vooral fitness is de afgelopen jaren populairder geworden. In 2024-2025 werden 9.044 fitnessabonnementen verkocht. Daarvan ging 88% naar studenten. Ook hier blijft het aantal abonnementen de laatste jaren relatief constant.

Studenten met een sportkaart zijn gemiddeld ook vaker actief. De Sportcampus telt ongeveer 20.000 bezoekers per week en studenten gebruiken het aanbod talrijker naarmate hun studies vorderen. Daag jezelf dus gerust eens uit door een nieuwe sport uit te proberen. ☺

Een klimaat van vertrouwen: Vermeires strategisch plan door de ogen van de universiteit

Bij de start van het academiejaar lanceerde de rectorale ploeg van Severine Vermeire het strategisch plan voor de komende drie jaar. De universitaire gemeenschap wacht nu de daaropvolgende actieplannen af. 'De ambitie mag er zijn.' ANTONIE SCHOofs, KIMBERLY VRANCKEN

Bijna veertig pagina's telt het strategisch plan dat rector Severine Vermeire voorstelde bij de start van het academiejaar. In dat plan tekent de rectorale ploeg de grote lijnen voor de universiteit tot in 2029 uit. Met de titel *Vertrouwen als fundament: een wendbare universiteit met duurzame impact*, refereert de rector terug aan haar verkiezingsprogramma. *Veto* zocht uit of rector Vermeire, samen met haar *dreamteam* van vicerectoren, een goede basis legt voor de toekomst van de universiteit. 'Zo'n strategisch plan komt niet uit de lucht vallen', zegt Jos Vander Sloten, decaan van de faculteit Ingenieurswetenschappen. Al tijdens de verkiezingscampagne van de drie kandidaat-rectoren in 2025 stuurde zijn faculteit een nota met aandachtspunten naar elke kandidaat. Daarmee is het niet de eerste faculteit die dat doet: ook de faculteit Sociale Wetenschappen stuurde nog eerder zo'n nota uit.

Bouwen op vertrouwen

'Uit onze gesprekken met Severine Vermeire werd duidelijk dat ze die nota ook gelezen had', zegt Vander Sloten. 'Ze nam destijds meteen al enkele zaken die we naar voren schoven in rekening in haar voorstellen.' Een van die voorstellen is de zogenaamde 'subsidiariteit'. Volgens dat concept moeten beslissingen op een niveau binnen de universiteit genomen kunnen worden, zonder redundante vergaderingen in de verschillende lagen van de instelling. 'Daarvoor is vertrouwen nodig in elkaar', zegt Vander Sloten. 'Je moet willen meegaan in de beslissingen die op andere niveaus of in werkgroepen genomen worden.' Daarmee belanden we opnieuw bij de titel van de tekst: de rectorale ploeg ziet het vertrouwen in de verschillende actoren binnen

de universiteit als belangrijkste bouwsteen voor de toekomst.

**'Ik vind het een
zeer goede aanzet'**

— Steven De Feyter, decaan
faculteit Wetenschappen

Hoewel enkele faculteiten de rectorale ploeg al vroeg op de hoogte brachten van hun aandachtspunten, deed lang niet iedereen dat. 'Rechtstreekse inspraak in het opstellen van het plan hadden we niet', zegt Melanie Gérard, vertegenwoordiger van het administratief en technisch personeel (ATP). Ook bij de vertegenwoordiging van het assisterend en bijzonder academisch personeel (ABAP-OP1/2) gaan dezelfde stemmen op.

'Het initiatief kwam vanuit de beleidsploeg zelf', zegt Gérard. 'Het is dan ook de beleidsploeg die de algemene koers moet uitzetten', zegt ABAP-vertegenwoordiger Maarten Houben. Dat betekent niet dat de personeelsvertegenwoordigers totaal geen inspraak hadden in de plannen die uiteindelijk gepubliceerd werden.

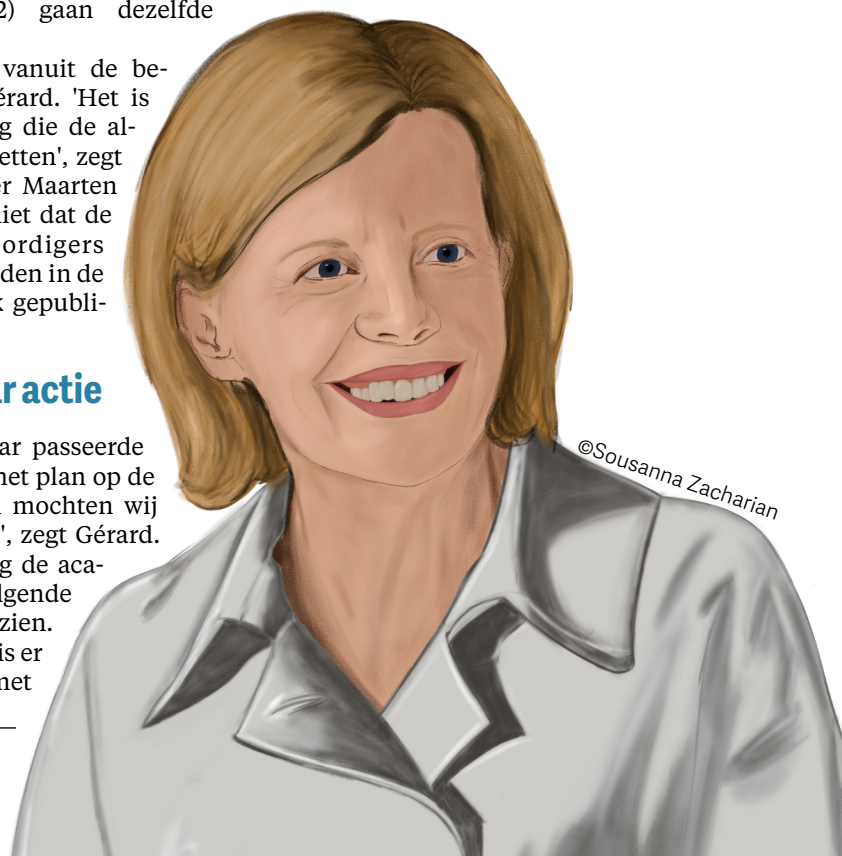
Van strategie naar actie

In februari van dit jaar passeerde al een eerste versie van het plan op de academische raad. 'Dan mochten wij ook opmerkingen geven', zegt Gérard. Net voor de zomer kreeg de academische raad een volgende versie van de tekst te zien. 'Tussen die twee versies is er flink wat geпоetst om met

de opmerkingen rekening te houden', zegt Vander Sloten.

Het resultaat? Een tekst waar bijna alle leden van de academische raad die *Veto* sprak tevreden mee zijn. 'Ik vind het een zeer goede aanzet', zegt Steven De Feyter, decaan van de faculteit Wetenschappen. 'Maar nu moet het plan uiteraard nog vertaald worden in acties.' Die vertaalslag van strategisch plan naar actieplannen is momenteel volop aan de gang.

Al wachten de ABAP-vertegenwoordigers niet af: ook zij schreven ondertussen een nota aan de beleidsploeg om hun aandachtspunten voor de actieplannen duidelijk te maken. 'Vanuit het strategisch plan vielen bepaalde zaken ons op waar voor ons meer aandacht op mocht liggen', zegt ABAP-vertegenwoordiger Michiel Genar.

©Sousanna Zacharian

© Siebe Terrones

'Die nota werd positief onthaald bij de beleidsploeg', zegt Genar. 'Ze zijn blij dat we proactief aan de slag zijn gegaan.' Een van de aspecten die de vertegenwoordigers naar voren schoven, is de waardering van het werk van doctoraatsstudenten en praktijk-assistenten.

'Zij doen heel veel taken achter de schermen die niet altijd heel goed zichtbaar zijn', zegt Genar. 'Zij verdienen soms ook wel een extra pluim.' Diezelfde boodschap onderschreef ABAP-vertegenwoordiger Robin Kelchtermans tijdens zijn speech bij de opening van het academiejaar.

Van taalbeleid tot taalmodel

Ook de oproep voor een flexibeler taalbeleid van de rector in het plan, valt in goede aarde. Zeker vanuit de groep Wetenschap & Technologie klinkt het positief. 'Wij zijn al jaren pleitbezorger om onze masteropleidingen primair in het Engels te kunnen aanbieden', zegt Vander Sloten. Momenteel verplicht de Vlaamse overheid de universiteiten nog om voor elke Engelstalige master ook een Nederlandstalig equivalent te voorzien. Uitzonderingen op die voorwaarde worden maar zelden verleend.

'De faculteit Wetenschappen is heel inter-

nationaal georiënteerd', zegt De Feyter. 'Wij zijn absoluut voorstander om het taalbeleid zo pragmatisch mogelijk te realiseren.' Dat is geen aanval op het Nederlands als onderwijstaal: 'Onze bacheloropleiding is volwaardig Nederlandstalig', zegt Vander Sloten. 'Maar in de masteropleidingen denken we toch dat we de inspanning maximaal richting Engelstalige opleidingen moeten schuiven.'

'Het is heel moeilijk om in de huidige situatie vier jaar vooruit te kijken'

— Isolde Buysse, ATP-vertegenwoordiger

Ook AI is vandaag de dag niet weg te denken uit het strategisch plan van een onderwijsinstelling. 'AI is een realiteit en we moeten ermee aan de slag', zei de rector er recent nog over bij Trends Z. In datzelfde interview stelde de rector de klassieke evaluatie van de masterproef in vraag. 'De masterproef is een belangrijk sluitstuk van een masteropleiding', zegt De Feyter. 'Het zal wat creativiteit vereisen om daar op een correcte manier mee om te gaan.'

De rector verwijst dan vaak naar mon-

delinge verdedigingen. Maar die zijn niet altijd makkelijk te organiseren voor grote opleidingen. 'Je kan een mondelinge verdediging van een kwartiertje hebben. Gaat dat dan *AI-proof* zijn?', vraagt een decaan zich af. Dat laat dan nog de logistieke oefening die het organiseren van die verdedigingen teweeg brengt buiten beschouwing.

De A van ambitie

Uit de rondvraag blijkt dan ook dat het plan niet bang is voor een scheut ambitie. Naar die ambitie verwees de rector al in haar speech bij de opening van het academiejaar: samen met authenticiteit en autonomie vormde het haar 'triple A'.

'Beter een beetje te veel ambitie dan te weinig', meent Gérard. Met de ambitie van het plan maakt de rector nogmaals de intentie van een tweede ambtstermijn duidelijk, zoals ze al eerder deed in *Veto*. 'De ploeg kan zich bij een poging tot herverkiezing verder lanceren als ze al goede stappen maakte en de rest van het plan wil afwerken.'

'Het is heel moeilijk als je een beleidsplan maakt om nu in de huidige situatie vier jaar vooruit te kijken', zegt Isolde Buysse. 'Je hebt haast een glazen bol nodig om de veranderingen van de regering, maar ook

de maatschappij in het algemeen, te voor- spellen.' Daarom spreekt de ATP-vertegenwoordiger eerder van een 'hoopvol', dan een 'ambitieuze' plan. *'The proof of the pudding is in the eating'*, besluit ze.

'We hebben echt het gevoel gehoord te worden'

— Maarten Houben, ABAP-vertegenwoordiger

'Je kan heel veel ambitieuze doelstellingen hebben, maar uiteindelijk moet je nog altijd aan bepaalde regels voldoen', zegt Vander Sloten. 'We hebben veel meer internationale studenten nodig. Onze industrie vraagt daarnaar. Maar dan zit je met die limieten op de financiering van de niet-EER-studenten.' Al die randvoorwaarden maken het de rectorale ploeg moeilijker om het plan om te zetten in actiepunten. 'Maar de ambitie mag er zijn', besluit Vander Sloten.

Tijd voor actie

Momenteel legt de rectorale ploeg de laatste hand aan de actieplannen. 'De rector heeft altijd gezegd: het beleidsplan, daar hoort een concreet actieplan bij', zegt Buys-

© Siebe Terrones

se. 'Nu is het afwachten om te zien hoe die zaken – die mooi op papier zijn – concreet worden verwezenlijkt.'

'Waar gaat het team van de rector op inzetten? Wat is hun topprioriteit?', vraagt Genar zich af. 'Ik denk dat dat voor ons de belangrijkste vraag is.' De vertegenwoordigers hopen daar zeer snel een antwoord op te krijgen in de academische raad.

Zo'n passage van de plannen op de academische raad is gegarandeerd, maar hoe groot de verdere inspraak van de decanen en vertegenwoordigers nog zal zijn, is onduidelijk. Al heerst er wel vertrouwen: 'We

hebben echt het gevoel gehoord te worden', zegt ABAP-vertegenwoordiger Houben. Gérard vat het samen: 'We hebben het afgelopen jaar wel gezien dat er een klimaat is van luisteren naar elkaar en vertrouwen geven.' ☺

KU LEUVEN SPORT

Samen sporten we meer

Sport een heel academiejaar lang

voor slechts € 37

Ontdek groepssessies, events, sportfaciliteiten en meer op kuleuven.be/sport

Zonder vrienden in de les zitten is een kunst die ik nog niet onder de knie heb

© Miro Vermeulen

Nieuwe opleiding, nieuwe keuzes. Maar wat als blijkt dat keuzes maken niet zo leuk en gemakkelijk is als gedacht?

AMÉLIE BRAEM

Dankbaarheid komt vaak te laat. Ook deze levensles duwt de universiteit me dit academiejaar door de strot. Sinds kort zit ik in mijn master in de Rechten. Begrijp me niet verkeerd: ik ben enorm blij dat ik mijn bachelor aan deze notoire opleiding heb doorstaan. Maar wat ik toen niet besepte, was in wat voor dankbare positie ik eigenlijk zat.

In de master moet je kiezen tussen een major en een minor. En binnen die major en minor moet ik opnieuw kiezen. Dan zijn er nog keuzevakken, reflectievakken en ongetwijfeld nog een paar andere categorieën die ik vergeet omdat ik ondertussen keuzemoe ben. Ik begon dit academiejaar opnieuw met een bang hartje, net zoals in mijn eerste jaar. Met het cruciale verschil dat ik nu niet eens weet welke lessen ik wil volgen. Hoe moet je in hemelsnaam weten of een vak interessant is door alleen een ECTS-fiche te lezen?

Mijn pauzes zijn geen lange roddelsessies meer. Nu lees ik wat de krant in de hoop dat de prof snel weer zijn les herneemt

Maar het lastigste aan al die keuzevrijheid is misschien nog iets anders: ik zit niet meer

automatisch samen met mijn vrienden in de les. Überhaupt kozen maar weinig van mijn vrienden dezelfde major en minor als ik. En bij de keuzevakken wordt de kans dat je elkaar toevallig tegen het lijf loopt al helemaal miniem. Dus stap ik opnieuw schoorvoetend aula's binnen, op zoek naar een bekend gezicht.

In de bachelor Rechten had ik een indrukwekkend aantal plichtvakken. Te kiezen viel er nauwelijks. Voor ik de hoge pieten van mijn faculteit al hoor nuanceren – iets waar juristen nu eenmaal een topsport van maken – wil ik dat meteen preciseren: natuurlijk zijn er hier en daar keuzevakken en werkcolleges. Maar uiteindelijk gaat het om twee à drie keuzes heel je opleiding lang. Dat is nu eenmaal eigen aan de opleiding waarvoor ik had gekozen.

En toch was ik tijdens mijn bachelor jaloers op mijn vrienden in andere opleidingen. Zij vertelden over conflicterende lessenroosters, overlappende examens en het feit dat ze hun ISP pas veel later konden indienen omdat ze nog altijd niet wisten welke vakken ze precies wilden opnemen. Ik snakte naar die keuzemogelijkheden. Ik vond het fantastisch dat je je studies echt eigen kon maken. Dat leek me vrijheid. Toen was dat immers nog allemaal toekomstmu- ziek.

En daar zit ik dan. Alleen in een aula tussen mensen die ik niet ken. Mijn pauzes zijn geen lange roddelsessies meer. Ik lees nu maar wat de krant in de hoop dat de prof snel weer zijn les herneemt. Het klinkt

misschien overdreven: mijn vrienden zijn natuurlijk niet plots van de De Valk verdwenen. Maar de evidentie om hen tegen te komen wél.

Als je dag in, dag uit met dezelfde mensen naar de les gaat, word je bijna noodgedwongen vrienden. Je hebt op dezelfde momenten les en op dezelfde momenten pauze. Als ik nu vraag of iemand snel een koffietje wil gaan drinken, krijg ik steevast: 'Sorry, maar ik heb momenteel les.'

Afspreken is Sisyfusarbeid geworden: een eindeloze herhaling van screenshots van lessenroosters en het vergelijken van agenda's. Het is bijna cru om te beseffen hoeveel moeite je tegenwoordig moet doen om vriendschappen gewoon in stand te houden. En dat terwijl je ondertussen ook nog probeert te jongleren met vakken, taken, hobby's en – als je écht niets beters te doen hebt – een paar extracurriculaire activiteiten.

Daarom kijk ik er tegenwoordig oprecht naar uit wanneer we nog eens een plichtvak

Nu begin ik te beseffen dat er ook iets bevrijdends zit in het feit dat er soms gewoon voor je gekozen wordt

samen hebben. De glimlach wanneer je de aula binnenstapt en je vrienden ziet zitten op de plek waar ze eigenlijk altijd zitten. Grappig hoe je zelfs in een aula met zeshonderd mensen op een of andere manier vaste plaatsen krijgt. Ik mis het samen op sjouw gaan van het ene college naar het andere. Het vanzelfsprekende 'zullen we samen nog iets gaan doen?' Nu verdwijnen we allemaal gehaast naar onze volgende les. Alleen.

Misschien is dat wel de ironie van deze levensles. Ik dacht dat vrijheid betekende dat ik zoveel mogelijk moest kunnen kiezen. Nu begin ik te beseffen dat er ook iets bevrijdends zit in het feit dat er soms gewoon voor je gekozen wordt.

Ik had nooit gedacht dat ik de vanzelfsprekendheid van mijn bachelor zou missen. Dat ik ooit zou verlangen naar een uurrooster waar ik zelf niets over te zeggen had. Naar dezelfde gezichten in dezelfde aula. Naar de mensen die er gewoon waren, niet omdat we zorgvuldig onze agenda's op elkaar hadden afgestemd, maar omdat we toevallig hetzelfde vak moesten volgen. Blijkbaar kan je ook te veel keuze hebben. En blijkbaar kom je daar pas achter wanneer je eindelijk mag kiezen. ☺

Amélie Bream is Verantwoordelijke Lifestyle en student Rechten aan de KU Leuven.

De *final countdown*: VTK versus Apolloon op de 24 urenloop

Met de 24 urenloop in het vooruitzicht breekt de jaarlijkse strijd om de eerste plaats op nieuw los. Waar VTK hoopt op een derde overwinning op rij, tracht Apolloon de eindzege terug naar het Sportkot te brengen. ROELAND VANHEER, ARTHUR VITS, JUTTA HEYLEN

VTK heeft de afgelopen twee edities gewonnen. Denk je dat er een derde overwinning op rij in zit?

Alexander Dubois: 'Absoluut. Het moeilijkste na zeven jaar verliezen was om het geloof terug te winnen dat het echt nog wel kan, maar dat is er dan twee jaar geleden gekomen. Dat voelde je vorig jaar. Op het moment dat Apolloon ons begon in te halen, zeiden we tegen elkaar: "Nee mannen, we kunnen dit." Zo behielden we toch onze voorsprong.'

'We gaan het niet onderschatten, het blijft natuurlijk Apolloon. Ik denk dat zij uiteindelijk nog altijd de favorieten zijn. Zeker nu ze twee jaar op rij verloren hebben, denk ik dat niemand meer zin heeft dan Apolloon om echt de beker terug binnen te halen. Maar of ze ons afschrikken? We zijn er niet bang van, we respecteren hen wel.'

Worden de lopers op voorhand getest bij jullie?

'Ja, wij testen altijd. Bij VTK loopt enkel het speedy team, en om daarbij te mogen, moet je getest zijn. Die tijd wordt dan al bijgehouden in het platform. Doorheen de 24 urenloop kunnen we dan ook blijven zien hoeveel rondjes iemand heeft gelopen, wat zijn gemiddelde tijd is en hoelang hij over zijn laatste ronde heeft gedaan. Op die manier kan je het heel goed volgen.'

'Waar Apolloon dan meer de sportieve kant heeft, proberen wij onze *burgie*-instincten naar boven te halen'

— Alexander Dubois, praeses VTK

'Bij ons ligt die limiet op 1'23" voor jongens, maar we willen ook graag dat meisjes meelopen. Vorig jaar hebben we toch al een aantal loopsters gehad in het speedy team. Dat waren er meer dan de vorige keren en daar waren we uiteraard heel blij mee. Hopelijk lukt dat dit jaar opnieuw.'

Er zijn veel *burgies* met een waanzinnig looptalent, hoe komt dat?

'Dat is een hele goede vraag. Ik denk dat ik zelf niet het volledige antwoord ken. (*lacht*) Ik denk dat het helpt dat er veel jongens in onze richting zitten, en stiekem denk ik dat er ook altijd een beetje het ingenieuze van de burgerlijk ingenieur achter zit. Het valt misschien niet zo op, maar er wordt door ons sportteam wel heel veel nagedacht over tactieken, over schema's en over aanpak.'

En ga je zelf ook lopen?

'Ja, absoluut! Ik denk dat het vijf of zes jaar geleden is dat een praeses van VTK heeft meegelopen. Ik ga niet veel lopen, want ik ga vooral de hele tijd aan onze stand staan, mensen aanmoedigen en de lopers opwarmen. Maar ik ga wel een rondje of twee lopen om de sfeer erin te krijgen. Ik ben momenteel niet in topvorm, maar ben wel een beetje aan het trainen om daar echt te staan.'

Welke prijzen delen jullie uit aan de lopers?

'We hebben een prijzensysteem waarbij je beloond wordt voor je eerste, derde, zesde en negende rondje. Die nummers zijn specifiek gekozen om een loper te motiveren. De meeste mensen lopen twee rondjes. Heb je er twee gelopen, dan wil je toch nog voor die prijs gaan en loop je er nog eentje, enzovoort.'

'We proberen ook geen bier te geven, maar prijzen die aantrekkelijk zijn voor de lopers zelf. Daarmee maken we echt een verschil. Vorig jaar hadden we bijvoorbeeld zo'n sportieve lopersbril met het VTK-logo.'

'Als je negen rondes loopt, dan krijg je ook de legendarische VTK-lopers-T-shirt. Die hebben maar heel weinig mensen, en het is dan ook enkel voor de *legends*. Onder de lopers sta je dan echt wel bekend als de persoon die negen rondjes heeft gelopen voor VTK.'

Hebben jullie vernieuwingen die jullie dit jaar gaan helpen om de beker binnen te halen?

'We hebben weer onze samenwerking met Hoka. Dat gaat wel over enorm veel schoenen, want we moeten die allemaal hebben in verschillende maten. Toch proberen we met VTK daarnaast elk jaar iets nieuws te doen. Waar Apolloon dan meer de sportieve kant heeft, proberen wij meer over de technische kant na te denken en onze burgie-instincten naar boven te halen.'

'Of we een bepaalde revolutionaire vernieuwing hebben? Er zijn natuurlijk ideeën, maar ik ga het nog niet allemaal verklappen. (*lacht*) Op vlak van planning, schema's en IT hebben we toch wel een paar ideeën om Apolloon weer een stapje voor te zijn.'

© Miro Vermeulen

VTK heeft de afgelopen twee edities gewonnen. Denk je dat het mogelijk is om het tij te keren?

Mira Leyssens: 'Absoluut. Ik denk dat dat elk jaar mogelijk is. Eigenlijk draait het om motivatie: als je studenten niet geloven dat je kunt winnen, dan wordt het moeilijk. Tijdens de zomer hebben we daarom enorm veel promovideo's gemaakt om de rivaliteit met VTK te tonen aan eerstejaars. Vaak denken zij dat VTK steeds wint, maar het tegendeel is waar. Wij hebben al vaker gewonnen dan zij.'

VTK gebruikte vorig jaar speciale loopschoenen, waaraan hun overwinning werd toegeschreven. Gebruiken jullie dit jaar ook zulke technologische snufjes?

'We hebben dit jaar een deal met New Balance gesloten. Per maat voorzien we een aantal exemplaren voor zowel mannen als vrouwen, maar het wordt zeker niet opgelegd. Lopers hebben altijd de keuze om hun eigen schoenen te dragen.'

Testen jullie net als VTK jullie lopers?

'Ja, op maandag en donderdag organiseren we altijd looptrainingen met testrondjes. Dan timen we elke loper en zetten we hen in ons systeem. Zo kunnen zij tijdens de 24 urenloop hun steentje bijdragen. De limiet ligt bij ons op 1'25" en we proberen iedereen te groeperen qua tijd.'

Hoe gaat de aanmoediging eraan toe bij jullie?

'Wij hebben peter- en metergroepen voor onze eerstejaars die de opdracht krijgen om te gaan supporteren op een bepaalde plaats of op een bepaald uur. De nacht wordt vooral door hen gedragen omdat ze met een groot aantal zijn.'

'De rivaliteit tussen beide kringen duurt van 20.00 uur tot 20.00 uur'

— Mira Leyssens, praeses Apolloon

'Dat maakt het heel aangenaam voor de lopers om te zien dat er altijd wel gesupporterd wordt, ook op de dode momenten. Daarnaast helpt het zeker om de fans van VTK te zien staan, want dat geeft nog een *boost* om daar langs te vlammen.'

'Ten slotte hebben we nog onze lopersstand, maar daar zullen dit jaar geen supporters op kunnen. Het is vooral in de blauwe bocht te doen. Daar gaan we met palletten een verhoging maken, zodat er meer mensen kunnen staan.'

Ben je ook zelf van plan om te lopen?

'Zeker niet bij Apolloon, daar ben ik niet snel genoeg voor. (*lacht*) Maar ik zou wel een rondje bij een andere kring willen lopen. Het is gewoon zo'n ongelooflijke sfeer om mee te maken. Als je daar loopt, wordt iedereen aangemoedigd en maakt het niet uit van welke kring je bent. Het liefst wil ik er eentje lopen voor Run for Specials.'

© Michiel Zazulia

Wat wil je vooral dat studenten onthouden over de rivaliteit tussen Apolloon en VTK?

'Ik hoop vooral dat de studenten weten dat de rivaliteit tussen beide kringen duurt van 20.00 uur tot 20.00 uur, en dat we daarna supergoed overeenkomen. Ik hoop dat iedereen dat ook inziet, zodat de rivaliteit daarna niet blijft hangen.'

'Het is ook heel fijn dat we de voorbereidingen op een leuke manier kunnen doen. Vorige week zijn Alexander en ik bijvoorbeeld foto's gaan trekken op het grasveld voor Alma 3. Dan staan we daar gewoon als twee idioten naar elkaar te roepen, maar het is echt supertof dat dat gewoon kan.'

Denk je dat het opnieuw zo close wordt als vorig jaar?

'Voor mijn stressniveau en mijn gemoedrust hoop ik op een groter verschil. Maar wanneer we winnen, zal het waarschijnlijk wel heel *close* worden. Het zou me verbazen wanneer we met tien rondes voorsprong winnen. Dat kan uiteraard, maar als je ziet hoe VTK de laatste jaren logistiek en tactisch georganiseerd is, denk ik dat het met een klein verschil zal zijn.' 🌀

© Miro Vermeulen

© Michiel Zazulia

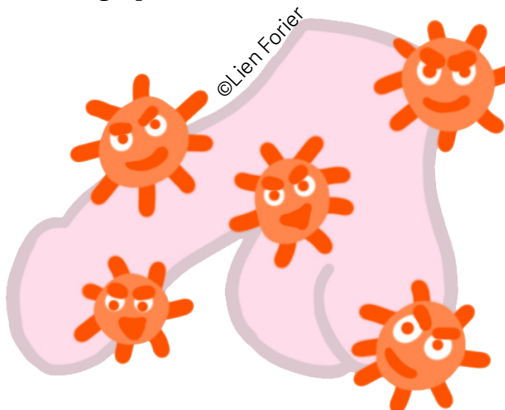
Evenveel soa's als verkoudheden? Nee, maar student ligt wel wakker van seksuele gezondheid

Condoomgebruik onder studenten daalt, en daar wil Sensoa met haar nieuwe campagne iets aan doen. Maar hoe is het werkelijk gesteld met hun seksueel welzijn? 'Soa's zijn een *casual* onderwerp geworden.' ELLA-SOFIA SNEYERS

Zin in mij? Condoom erbij: het is een van de opvallende slogans waarmee Sensoa, het Vlaams expertisecentrum voor seksuele gezondheid, uitpakt. Posters van de campagne duiken ook in het Leuvense straatbeeld op, met als doel condoomgebruik *in the picture* te plaatsen. 'Met onze nieuwe campagne willen we het

voorbeeldzinnen aan studenten aanreiken om het gesprek te starten.

Chlamydia zorgt meestal voor 'banale' klachten, waardoor de soa vaak pas laatstijdig ontdekt wordt

thema vooral bespreekbaarder maken', vertelt Veerle Doossche, beleidsmedewerker bij Sensoa.

Uit cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) blijkt dat condoomgebruik bij jongeren tussen 16 en 25 jaar daalt. Sensoa wil met deze actie vooral aanmoedigen dat jongeren op voorhand nadenken over anticonceptie.

Want uit onderzoek van Sciensano, het federale onderzoekscentrum voor volksgezondheid, wijst erop dat slecht één op twee jongeren over anticonceptie praat met nieuwe bedpartners. Net daar wil Sensoa op inzetten. Het wil met de campagne concrete

Maar hoe is het in Leuven gesteld met de seksuele gezondheid van studenten? *Veto* dook niet in de lakens, maar in de cijfers.

Bij de huisartsen van Stuvo is het alleszins een prominent thema. In 2025 waren luchtwegaandoeningen en urogenitale klachten de koplopers als reden voor consultatie bij een Stuvo-huisarts in 2025. Respectievelijk waren ze verantwoordelijk voor 18 en 17 procent van alle raadplegingen. Dat een student al eens verkouden is, mag niet verbazen. Maar behandelt Stuvo jaarlijks even-

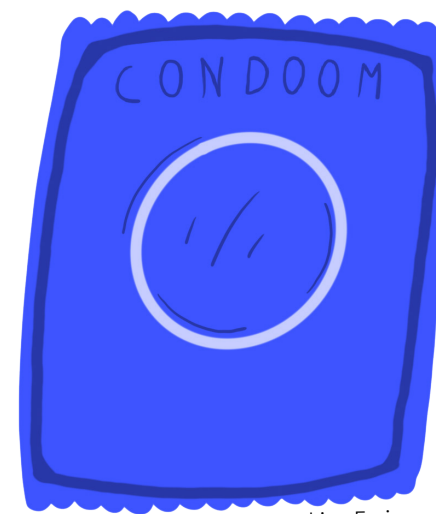
veel soa's als verkoudheden? Dat antwoord is complexer.

Leuven soastad?

Ook soa's spelen een grote rol bij de hulpverlening die Stuvo biedt. Op haar website worden 'contraceptie' en 'seksueel overdraagbare aandoeningen' als eerste twee voorbeelden gegeven van 'typische gezondheidsklachten of -vragen van studenten'. Ongeveer 700 keer per jaar wordt er bij Stuvo gescreend op soa's, al is het merendeel van die testen, bijna 90 procent, negatief.

Bij Stuvo wordt chlamydia jaarlijks zo'n 50 à 80 keer vastgesteld. Voor gonorroe zijn per jaar 20 tot 30 diagnoses. Globaal bekeken vallen die cijfers dus behoorlijk mee. Alle grote steden kampen met een hoge concentratie aan soa's, en studenten vallen in de leeftijdscategorie met het grootste risico. Leuven haalt daar als dé studentenstad bij uitstek dus geen voordeel uit.

Al ziet Stuvo-huisarts Talboom ook heil in het bestaan van Stuvo: niet elke stad heeft zijn eigen studentenartsen. Proportioneel zal Leuven dus misschien meer diagnoses stellen dan andere universiteitssteden, maar dat betekent niet dat Leuven daarom

©Lien Forier

Seriële monogamie

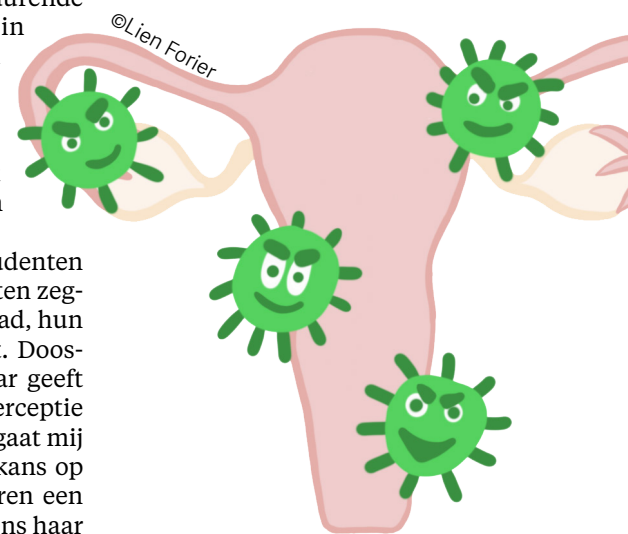
Maar wat maakt nu dat studenten zo'n kwetsbare groep blijven voor soa's? 'Het risico is gewoonweg hoger', zegt Talboom. 'Jonge mensen hebben vaak kortdurende relaties. Bij een onenightstand of in het begin van hun relatie gebruiken studenten wel vaak een condoom, maar laten het daarna weg omdat ze beiden geen klachten hebben.' En klachtenvrij zijn is in de context van chlamydia nu eenmaal geen betrouwbaar criterium.

De 'seriële monogamie' bij studenten heeft als gevolg dat, zelfs als studenten zeggen altijd veilige seks te hebben gehad, hun kans op een soa relatief groot blijft. Doosche geeft dezelfde verklaring, maar geeft ook aan dat er een te lage risicoperceptie heerst: 'Jongeren denken vaak "dat gaat mij niet overkomen", en schatten hun kans op een soa verkeerd in.' Als jongeren een condoom gebruiken, dient dat volgens haar

veeleer om een zwangerschap te voorkomen dan om een soa.

'De grote middenmoot is zich wel bewust van het risico en neemt ook de nodige maatregelen', verdedigt Talboom. Volgens hem zijn studenten zeker begaan met hun seksuele gezondheid. 'Er blijft natuurlijk een deel dat veel risico's neemt en zich er niet bewust van is, of juist met dat risico wil leven.'

Talboom ervaart onder studenten ook veel minder stigma omtrent soa's door de jaren heen. Zeker chlamydia heeft de afgelopen vijftien jaar aan naamsbekendheid gewonnen. 'Het is een *casual* onderwerp geworden om met vrienden over te praten.' Vriendinnen raden elkaar bijvoorbeeld aan om zich eens te laten testen, of komen zelfs in groep langs voor een screening, vertelt hij.

©Lien Forier

© Miro Vermeulen

Gina Koster

Master in de Psychologie
en onderwijsprofessional

Studeren kan slimmer.

Amplitudo Traject

Van Potentieel
naar Prestatie

Veerkracht

Van Stress naar
Zelfvertrouwen

Examenboost

Met Focus naar
je Examens

Ouders in Verbinding

Ondersteunen
zonder overnemen

www.amplitudogroeistudio.be

Wetenschappelijk onderbouwd • Persoonlijk • Praktisch

Ontdek welk traject bij jou past

Persoonlijke studie- en
leerbegeleiding
in Dorpszicht Berendrecht
& Online

Deze studenten werden twee jaar geleden verkozen: 'Politiek verbreedt je gezichtsveld'

Bij de lokale verkiezingen van 2024 werden meer jongeren dan ooit verkozen. Veto sprak met drie studenten die een mandaat in de gemeentepolitiek combineren met een hogere studie, twee jaar later. 'Als ik zeg dat ik de bevoegde schep ben, fronsen toch veel mensen.'

JASPER LIEVENS

Op 13 oktober 2024, nu twee jaar geleden, trok België voor de tweede maal dat jaar naar de stembus, ditmaal om haar gemeente- en provincieraden te verkiezen. Voor sommigen stond er meer op het spel dan een stem uitbrengen: verkozen geraken. Voor Maxine, Louis en Anna Roos zal het een memorabele dag blijven. Zij nemen sindsdien een politiek mandaat op in hun gemeente, en vertellen hier over hun ervaring in combinatie met het student-zijn.

Maxine Buvens (20): 'In het begin voelde ik me een small fish in the big pond'

- 20 jaar
- Student Politieke Wetenschappen
- Lid van het Bijzonder Comité voor de sociale dienst in Lummen voor cd&v.

© Maxine Buvens

Toen ze zeventien was, werd Maxine (20) gevraagd om op de cd&v-lijst te staan voor de gemeenteraadsverkiezingen. Hoewel ze op dat moment zelfs nog geen student was, zag ze meteen een link met haar toekomstige studie in de Politieke Wetenschappen.

Ze raakte niet verkozen voor de gemeenteraad, maar zetelt wel in het Bijzonder Comité voor de sociale dienst (BCSD). Daar wordt beslist over individuele dossiers bij het OCMW, zoals de uitkering van leeflonen. De praktische kant van dat mandaat helpt haar ook daadwerkelijk in haar studies:

'Voor examens van sociale vakken moest ik bijna niets leren, omdat ik alle leerstof in het echt dóé.'

Maar het BCSD is niet altijd even gemakkelijk volgens Maxine: het zijn zware dossiers waar ze over moet beslissen. 'Dat gaat over werkende mensen, en ik heb nog geen

dag in mijn leven 'echt' gewerkt. Ik kom daar vaak buiten met een zwaar hart.' Haar besef is enorm. 'Ik mag zo dankbaar zijn dat ik de kans heb om te studeren, en tegelijk dit te doen als job.'

De combinatie van universiteit en gemeentepolitiek vergt volgens haar wel de nodige planning. Drie maandagen per maand ruilt Maxine Leuven in voor Lummen. 'Als ik les tot 16 uur les had, moest ik soms naar het station rennen om niet te laat te komen op mijn vergaderingen.'

'Ik mag zo dankbaar zijn dat ik de kans heb om te studeren, en tegelijk dit te doen als job.'

Dat haar collega's allemaal volwassen waren, bracht eerst wat onzekerheid met zich mee. 'In het begin vond ik dat soms echt heel moeilijk en voelde ik mij een beetje een small fish in the big pond.' Teambuillings met haar cd&v-fractie brachten daar verandering in. Op haar gsm verzamelt ze bijvoorbeeld alle adviezen die ze krijgt van haar collega's. Ze is vooral dankbaar voor alle kansen en ervaringen die de lokale politiek haar tot nu hebben bijgebracht, zoals campagne voeren met Sammy Mahdi in Leuven.

Momenteel is Maxine op Erasmus en gaf daardoor haar mandaat tijdelijk door. Wat later komt, laat ze open. 'Ik hou er niet van om te veel naar de toekomst toe te denken.' Wel weet ze dat ze graag verder rond armoe en dakloosheid zou willen werken. 'Maar ik forceer mezelf ook niet om maar één doel te hebben.'

© Ella-Sofia Sneyers

Louis Notte (23): 'Ik kwam in Leuven feesten om te vieren dat ik verkozen was'

- 23 jaar
- Student Rechten en Publiek management en beleid
- Schepen van Jeugd, Sport, Dierenwelzijn, Afvalbeleid, Woonbeleid, Milieu en Duurzaamheid voor N-VA in Sint-Martens-Latem

Hij werkt zijn master in de Rechten af en studeert ook Publiek beleid en management, maar daarnaast is Louis schepen voor N-VA in Sint-Martens-Latem. Zelf had hij dat niet verwacht. 'Plots stond ik op een lijst, plots was ik verkozen en plots werd ik schepen', zo vat hij al lachend samen.

Dat werd niet door iedereen enthousiast onthaald. 'Ik denk dat er in het begin bij veel mensen achterdocht was: "Krijgen we hier een eenentwintigjarige snotneus?"' Op zijn eerste netwerkevenementen kreeg hij vaak dezelfde reactie: 'Als ik zei dat ik de bevoegde schepen was, vershoten en fronsen toch veel mensen.'

Toch ziet Louis zijn jonge leeftijd als een voordeel. Een jongere die geïnteresseerd is in gemeentepolitiek en een lidkaart koopt, is voor een partij goud waard, klinkt het bij hem. Maar ook eerder engageerde Louis zich al: hij was voorzitter van de Vlaamse Scholierenkoepel tussen 2019 en 2021. Als schepen van – onder andere – Jeugd, is hij extra trots op de nieuwe jeugdraad en het jeugdhuis dat hij heeft kunnen oprichten.

Toen zijn lokale N-VA hem contacteerde met de vraag of hij het zag zitten om op de lijst te staan, deed hij eerst of hij geen interesse had, vooraleer toe te zeggen op het aanbod. Hij kreeg zelfs plaats drie op de lijst toegewezen. 'Toen de stemmen binnen stroomden, dacht ik: "Wow, dat gaat hier beter dan verwacht."' Hij werd als tweede verkozen, en diezelfde avond werd hem nog gevraagd of – als N-VA zou meebesturen in zijn gemeente – hij het zag zitten om schepen te worden. 'Ik ben dan naar Leuven gekomen om te feesten dat ik verkozen was.'

Schepen zijn en tegelijk studeren: het kan, zegt hij, omdat hij zijn agenda grotendeels zelf bepaalt. Zijn collega-schepenen hebben vaak een zware job naast hun mandaat, terwijl Louis flexibel kan omgaan met zijn tijd. Maar ook zijn statuut als werkstudent helpt hem om de twee gecombineerd te krijgen.

Spijt van zijn sprong heeft Louis absoluut niet. Aan medestudenten die geïnteresseerd zijn in gemeentepolitiek, adviseert

hij vooral engagement. 'Als je je engageert in het lokale bestuur, daar meehelpt en meedenkt, – en je schepen desnoods eens tegen de schenen schopt – dan komt het zeker goed.'

© Miro Vermeulen

Anna Roos Brimco Melotte (20): 'Ik ben nooit de leerling geweest die in stilte luisterde'

- 20 jaar
- Student Rechten
- Gemeenteraadslid voor Vooruit in Leuven

Op de ochtend van de verkiezingen maakte Anna met haar moeder een pronostiek. Driehonderd tot vierhonderd voorkeurstemmen is hun inschatting. Dat ze effectief verkozen zal geraken, denkt ze niet. Met 1085 voorkeurstemmen klom ze uiteindelijk vijf plaatsen op de lijst en werd ze verkozen voor Vooruit in de Leuvense

gemeenteraad. 'Het is een tof gevoel om te weten dat mensen specifiek op jouw naam gestemd hebben.'

Anna was achttien jaar en zat nog op de middelbare school toen ze werd verkozen, ondertussen studeert ze Rechten. Samen met andere jonge raadsleden in Leuven wil ze de afstand, die ze vroeger zelf ervaarde, tussen jongeren en politiek verkleinen. 'Wij weten beter wat wij nodig hebben dan volwassenen.'

'Ik ben altijd iemand geweest met een sterk rechtvaardigheidsgevoel,' stelt Anna als we vragen over haar interesse in politiek. 'Als er iets in de wereld gaande is, zoals het conflict in Palestina, zal ik mijn mond daar nooit over houden. Ik ben nooit de leerling geweest die in stilte luisterde.' Ook haar Koerdische roots spelen daar volgens haar een rol in.

Toch belandde ze bijna per toeval in de politiek. De vraag van de burgemeester 'kwam een beetje uit het niets.' Iedereen in haar omgeving was direct enthousiast, op haar sceptische school na.

Dat ze Rechten studeert is minder toevallig. 'Dat wil ik echt al sinds kinds af aan doen. Maar misschien is dat ook een beetje biased, omdat mijn moeder advocaat is.' Haar focus voor de toekomst ligt dan ook vooral daar. 'Ik wil gewoon eerst een carrière als jurist kunnen opbouwen.' Politiek is daarbij eerder iets voor ernaast of daarna, klinkt het.

De grootste les die ze leerde van de gemeentepolitiek? Dat kritiek geven langs de zijlijn te gemakkelijk is. Vroeger had ze snel een mening klaar. 'Nu zie ik hoe het in zijn werking gaat. Ik heb op die manier meer respect gekregen over hoe de politiek te werk gaat. Het verbreedt je gezichtsveld.'

'Ga praten met mensen. Ga praten met jouw omgeving,' geeft Anna nog mee aan jongeren die geïnteresseerd zijn in gemeentepolitiek. Ze ziet de lokale politiek ook als een manier om je eigen stad beter te leren kennen. 'Praat desnoods met de burgemeester.' (lacht) ☺

'Una, bedoel je UNO?' University Alliance Europa voor jou uitgelegd

tekst
beeld Kato Storms
Antonie Schoofs

In tegenstelling tot het populaire kaartspelletje UNO is Una Europa bij de gemiddelde student toch net iets minder bekend. Daarom komt Veto met een beknopte uitleg over wat deze interuniversitaire samenwerking nu precies is en doet. Zo ben je weer helemaal mee.

Bij de start van het academiejaar verwees rector Severine Vermeire in haar beleidsplan naar Una Europa. Ze gaf dit voorbeeld om verder in te zetten op uitwisselingen en andere vormen van internationale ervaringen. Zo wil ze ook buiten het welbekende Erasmussemester studenten laten proeven van deze ervaring.

What's in a name?

Dat klinkt veelbelovend, maar wat is Una Europa nu juist? Een deel van het antwoord zit al in de naam zelf, namelijk University Alliance Europa. Het is dus een samenwerking tussen verschillende universiteiten over heel Europa. Tommaso Rusin, Sturavertegenwoordiger voor Una Europa legt uit dat het initiatief ontstaan is om een meer verbonden universiteitennetwerk te creëren.

'KU Leuven was een van de stichtende partners'

Tommaso Rusin, Sturavertegenwoordiger Una Europa

De 11 universiteiten die deel uitmaken van deze samenwerking zijn gevestigd in Berlijn, Bologna, Dublin, Edinburgh, Helsinki, Krakau, Leiden, Madrid, Parijs, Zürich en dus ook Leuven. 'KU Leuven was een van de stichtende partners, ze neemt dus een vrij centrale plaats binnen de organisatiestructuur in', vertelt Tommaso Rusin.

'Una Europa draait op Europese projecten die door de Europese Commissie worden gefinancierd. Eind november loopt het project Una.Futura, dat de afgelopen vijf jaar heeft gelopen, ten einde en start er een nieuw project genaamd Una.Via voor de komende twee jaar', aldus Tommaso. Naast de dimensie gericht op onderwijs is er ook aandacht voor onderzoek.

Groeiende keuze

Wat houdt deze samenwerking precies in? Het bekendste resultaat is misschien wel de *Bachelor European Studies* (BAES). Deze Bachelor, die sinds het academiejaar 2022-2023 wordt aangeboden, heeft een erg internationaal karakter. Studenten zijn immers verplicht zeker één jaar in het buitenland te studeren. Het Erasmussemester zit hier dus ingebed in de studie zelf.

Je kan de studie aanvatten vanuit vier universiteiten uit de samenwerking, voor je tweede jaar heb je wel keuze uit alle elf universiteiten. Als student heb je dus les met een heel diverse groep. De opties binnen de richting zijn ook uitgebreid, zo heb je keuze tussen vakken in het recht, de economie, geschiedenis en meer.

Een andere bachelor, in *Sustainability* (BASUS), is vorig jaar gestart en wordt geleid door de Universiteit van Krakau. 'Vorig jaar zijn er een twintigtal studenten in Krakau gestart. Daarvan zijn er een aantal voor hun tweede jaar naar de KU Leuven gekomen', vertelt Laure Van Hoecke, stafmedewerker KU Leuven Engage. Het tweede jaar is recent begonnen met 60 studenten, het gaat hier dus al over een verdriedubbeling.

Laure Van Hoecke legt de bachelor ook verder voor ons uit: 'De bachelor is van bij de start heel erg interdisciplinair en dat is wel het verschil met heel wat andere studies aan de KU Leuven, maar ook aan andere universiteiten.' Vertrekend vanuit het thema duurzaamheid worden verschillende disciplines bekeken zoals economie, sociologie en ecologie.

'Een combinatie van economie, management en ingenieurswetenschappen'

Laure Van Hoecke, stafmedewerker KU Leuven Engage

Elke universiteit biedt een *track* binnen die multidisciplinariteit aan waardoor je bestemming afhangt van je keuze. Aan de KU Leuven is dit aan de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. 'Dat is een combinatie van economie, management en ingenieurswetenschappen. Een groot deel van het vakkenpakket is vrij te kiezen', aldus Laure.

Naast multidisciplinair is deze bachelor eveneens interuniversitair, hét stokpaardje van Una Europa. In tegenstelling tot de BAES is dit voor de BASUS wel optioneler. 'De mobiliteit zit vooral bij de docenten en minder bij de studenten', legt Laure hierover uit. Je tweede en derde jaar kan je in principe aan dezelfde universiteit doen.

In tegenstelling tot bij de BAES doen de Universiteit van Leiden en University College Dublin deze keer niet mee aan deze bachelor. Naar Edinburgh en Berlijn kan je enkel voor een uitwisselingssemester. Zij bieden geen *track* aan.

Toegankelijkheid

De aangeboden bachelors zijn in principe voor iedereen toegankelijk, al gaat er wel een uitgebreide selectieprocedure aan vooraf. Voor de BAES gaat dit over veel administratieve documenten, een lees- en schrijfpodracht en een videopitch. Daarnaast moet je ook een test afleggen om aan te tonen dat je een voldoende niveau van het Engels hebt. Deze gehele procedure is ook niet gratis, maar kost 90 euro, alvorens je nog maar weet of je geselecteerd bent.

Daarnaast is het inschrijvingsgeld voor de BAES 2450 euro, dus dubbel zo veel als het normale inschrijvingsgeld aan de KU Leuven. Voor veel studenten zal een Erasmussemester dus haalbaarder en betaalbaarder zijn dan een opleiding van Una Europa.

'Programma's toegankelijker en inclusiever maken'

Tommaso Rusin, Sturavertegenwoordiger Una Europa

Tommaso wijst er wel op dat Una Europa dit probeert te vergemakkelijken. Zo is het uitwisselingsaspect voor de BAES veranderd van per semester naar per heel jaar, dit vergemakkelijkt onder andere de zoektocht naar accommodatie. Voor deze ondersteuning is recent ook het UnaFIED programma in het leven geroepen. 'Het project heeft een budget van 1 miljoen euro en 50 procent zal worden besteed aan studentenondersteuning en -diensten. Het idee hiervan is om de programma's toegankelijker en inclusiever te maken.' Daarnaast zorgt het project ervoor dat de diploma's van Una Europa gecertificeerd worden met het *European Degree Label*.

Voor ieder wat wils

Naast deze twee volwaardige bacheloropleidingen biedt Una ook kortere opleidingen zoals de *Massive Open Online Course* (MOOC): *AI in Society*. Voor een vervolg op

je studies bestaat er ook een doctoraatsprogramma in het cultureel erfgoed. Een masteropleiding biedt de samenwerking tot op heden niet aan. 'Er is ook een virtuele uitwisseling in duurzaamheid op dit moment dat vanaf november gaat lopen en waar je je nu voor kan inschrijven', deelt Tommaso mee.

Van studenten wordt ook verwacht dat ze aan een lokale werkgroep werken. 'In Leuven is deze erkend door LOKO. Het heet Una.LLIANCE en is in het leven geroepen om kansen voor studenten binnen de KU Leuven te ondersteunen en onder de aandacht te brengen.'

Naast deze mogelijkheden voor studenten wijst Tommaso ook op het bestaan van een uitwisselingsprogramma voor personeelsleden. 'Het heet het *Live My Life*-project waarmee personeelsleden kunnen zien hoe andere universiteiten met Una Europa werken.'

Het eerder genoemde onderzoeksaspect komt naar voren in de denktank van de organisatie genaamd *The Future UniLab*. Ze bieden ook tools aan om mee te werken aan deze Universiteit van de Toekomst. Daarnaast financieren ze zelf ook projecten die de toekomst van Europa vormgeven. Zo is er

een interdisciplinair project dat onderzoek doet naar materialen voor propere energie. een interdisciplinair project dat onderzoek doet naar materialen voor propere energie. 2

UnaVEX

Deze virtuele uitwisseling in duurzaamheid heeft de naam UnaVEX. Het bouwt verder op de MOOC Introduction to sustainability. De virtuele uitwisseling is gratis. Het programma duurt 5 weken en wordt aangeboden aan studenten uit Europese en Afrikaanse landen. Naast lessen ga je in groep samenwerken. Dit najaar gaan editie vier en vijf van start.

KU LEUVEN

Towards a PhD: info session

- Do you have a passion for research? Would you like to know more about possibilities to do a PhD at KU Leuven? Then join our PhD information session!
- All master students in Biomedical Sciences and Science, Engineering & Technology are welcome!

Thu. 3 December 2026 - 7.00 pm
Aula Rosalind Franklin, Quadrivium,
Campus Arenberg,
Celestijnenlaan 200H, Leuven

med.kuleuven.be/yfay

REGISTRATION: <https://set.kuleuven.be/phd/infoavond.htm>
ORGANIZED BY: Doctoral School of Biomedical Sciences
& Arenberg Doctoral School

'Toen ik zelf student was, keek ik op naar de toenmalige studentenflik'

Van bemiddelen bij nachtlawaai tot studentenverenigingen adviseren: met ongeveer 60.000 studenten in Leuven hebben de lokale studentenflikken geen gebrek aan werk. 'Voor hen willen we vooral een laagdrempelig aanspreekpunt zijn.'

'We kunnen beter niet door de Muntstraat lopen', lacht studenteninspecteur Gil Vanommeslaeghe wanneer we met hem een wandeling door de Leuvense binnenstad maken. 'Eigenlijk mag je daar niet fietsen, en dan kan het wel gebeuren dat ik sommige studenten moet tegenhouden.'

Toch hoeven studenten geen schrik van hem te hebben. Samen met zijn collega Linde Bienstman zet hij zich steeds in voor een vlot verloop van het studentenleven. Hun job gaat dan ook verder dan boetes uitschrijven. 'Ons takenpakket sluit aan bij dat van een wijkagent, maar we hebben wel 60.000 studenten die onder onze doelgroep vallen.'

Een studentenstad als Leuven brengt ook enkele uitdagingen met zich mee: alcoholgebruik, verkeersveiligheid en geluidsoverlast blijven terugkerende thema's. 'Het zijn momenteel ook lange dagen', verduidelijkt hij. 'Met de start van het academiejaar zetten studenten graag een stapje in de wereld en worden we als studentenflikken als het ware geleefd.'

Wat houdt jullie job precies in?

Gil Vanommeslaeghe: 'Linde en ik zijn de studenteninspecteurs in Leuven, ook wel goedmoedig studentenflikken genoemd. Onze job concentreert zich vooral op enkele hoofdtaken. Eerst en vooral zijn we een laagdrempelig aanspreekpunt voor alle studenten. Ze kunnen bijvoorbeeld bij ons terecht met vragen over regels, problemen op kot of overlast. Als we niet meteen een antwoord hebben, zoeken we het uit of verwijzen we hen door.'

'Op de Beiaardcantus ben ik soms meer handtekeningen aan het zetten dan iets anders'

'Daarnaast begeleiden we studentenorganisaties bij de organisatie van evenementen. We geven infosessies over veilig en verantwoord organiseren en bekijken bijvoorbeeld draaiboeken en veiligheidsmaatregelen.' 'Een derde luik is de balans tussen studenten en bewoners. We behandelen zowel preventief als reactief klachten over overlast. Ten slotte treden we ook op als wijkagent bij de residenties van de KU Leuven.'

Sinds dit jaar zijn er twee studentenflikken. Is er dan zoveel nood aan?

'Absoluut. Er is veel werk en het aantal studenten in Leuven blijft stijgen. We merkten de voorbije jaren dat we niet altijd evenveel tijd konden vrijmaken voor alles wat we belangrijk vonden. Met twee hebben we meer ruimte om ons takenpakket uit te voeren.'

'Zo kunnen we bijvoorbeeld overdag langsgaan bij een kot waarover klachten zijn binnengekomen en 's nachts aanwezig zijn in het studentenleven. Als één persoon zowel dag- als nachtwerk moet doen, verlies je door zo'n nachtschift al snel twee dagen. Met twee kunnen we dat beter verdelen.'

Jullie moeten vaak studenten aanspreken. Hoe reageren zij dan?

'Overdag merken we meestal veel begrip. Studenten zijn dan natuurlijk nuchterder en kunnen beter nadenken over wat er gebeurd is. We proberen daarom bij aanhoudende

tekst Arthur Schoorens
beeld Arthur Vits
Miro Vermeulen

overlast een echt gesprek aan te gaan.'

'Tijdens zo'n overleg luisteren we naar de studenten, waardoor er wederzijds begrip ontstaat. Langs de andere kant spreken we ook een aantal maatregelen af en dan merken we dat de overlast daarna ook volledig stopt.'

Wat is het verschil tussen een gewone politieagent en een studentenflik?

'We blijven natuurlijk politieagenten. Als ik iemand zie wildplassen, zal die van mij ook een boete krijgen. Maar onze focus ligt op studenten. We proberen vooral structurele problemen aan te pakken en ondersteunend te werken voor onze collega's.'

'Daarin lijken we een beetje op een wijkagent. Alleen hebben we geen wijk, maar een doelgroep van ongeveer 60.000 studenten. Bij problemen rond overlast werken we ook vaak samen met wijkagenten. Zij bekijken het probleem vanuit het perspectief van de buurt, wij vanuit dat van de studenten.'

Met zo'n grote doelgroep hebben jullie een grote verantwoordelijkheid. Wat zijn daarin jullie grootste bezorgdheden?

'Verantwoord omgaan met alcohol blijft een belangrijk thema. We zeggen niet dat studenten niet mogen drinken of feesten, maar wel dat ze er bewust mee moeten omgaan. We vinden het jammer wanneer we studenten vinden die zo dronken zijn dat ze zichzelf niet meer kunnen behelpen. Daarom is het heel belangrijk dat studenten daarin voor elkaar zorgen.'

'Alcohol en overlast hangen bovendien vaak samen. Bij nachtlawaai gaat het om respect voor de burens. Je mag gerust vrienden uitnodigen, maar twintig mensen die 's nachts feesten op een klein kot hebben natuurlijk een impact op de buurt. Gelukkig gaat het daarbij maar om een minderheid. De studentenpopulatie is fantastisch, dus dan is het jammer dat een kleine groep die zich misdraagt het beeld van alle studenten negatief beïnvloedt.'

'Vooral fietsen zonder licht en gsm-gebruik op de fiets komen we vaak tegen'

'Daarnaast blijft verkeersveiligheid een aandachtspunt. Vooral fietsen zonder licht en gsm-gebruik op de fiets komen we vaak tegen. Je kijkt even op Google Maps of zet een ander liedje op, maar ondertussen ben je al acht seconden van het verkeer kwijt.'

Zorgen zulke onoplettendheden in het verkeer dan voor veel problemen?

'Ja, het is enorm belangrijk dat fietsers zichtbaar zijn in het verkeer wanneer het donker is. In Leuven komen fietsers vaak langs alle kanten. Als je dan geen lichtje hebt, is het echt een kwestie van tijd vooraleer je eens onder een auto ligt of botst met een andere weggebruiker. Dat zou ik echt verschrikkelijk vinden.'

'Bovendien zijn er ook een aantal straten waar je maar in één richting mag fietsen. Die zijn er uiteraard altijd met een reden, maar ze worden niet altijd gerespecteerd. Ik zou heel graag willen dat elke straat volledig opengesteld wordt voor fietsers, maar de binnenstad laat dat simpelweg niet altijd toe.'

Was deze job iets waar je altijd al van droomde?

'Als kind dacht ik daar niet aan. Ik heb eerst iets helemaal anders gestudeerd en heb pas later besloten om de politieopleiding te volgen. Toen ik zelf student was in Leuven, keek ik wel op naar de toenmalige studentenflik. Hij was een politieagent die heel toegankelijk voor studenten was. Dat sprak me wel aan.'

Herkennen studenten jullie onder-tussen op straat?

'Af en toe. Op de Beiaardcantus ben ik soms meer handtekeningen aan het zetten dan iets anders. (lacht) Uiteraard hou ik de situatie wel goed in het oog en weet ik ook wanneer mijn grenzen te stellen, maar ik vind het belangrijk dat studenten weten wie Linde en ik zijn. Als ze ons herkennen, weten ze hopelijk dat ze bij ons terecht kunnen als er iets is.'

En tot slot, waar ben je het liefst in Leuven?

'Wat ik persoonlijk de mooiste plaats van Leuven vind, is het Groot Begijnhof. De rust die daar hangt is fantastisch. Ik ben er zelfs getrouwd. (lacht) Ook de studentenwijk op Arenberg heeft zijn charmes. Daar lopen enkel studenten rond en het ligt in een park met een kasteel.'

'Ook de 24 urenloop vind ik fantastisch. De sfeer die daar hangt is gewoon geweldig. Niet de alcohol, maar gewoon het sportieve en de fijne beleving staan centraal. Uiteraard lopen we dan altijd een rondje mee met *Run for Specials*. Het is belangrijk dat ook hun boodschap luid verkondigd wordt. 🗣️

Psychologe Liesbeth Bogaert onderzoekt onbewuste onderdrukking van positieve emoties

tekst
beeldServaas Verhelst
Antonie Schoofs

Liesbeth Bogaerts onderzocht in haar doctoraat het concept *dampening*. Daarmee hoopt ze vooral bewustzijn te creëren rond het thema. 'Eigenlijk is het een soor van zelfbescherming.'

Onbewust je positieve emoties onderdrukken, het is een fenomeen waar veel mensen schuldig aan zijn. Toch is er nog weinig academische kennis over dit gegeven. Daar probeerde Liesbeth Bogaerts verandering in te brengen met haar doctoraat over *dampening*. 'Ik wil vooral mijn onderzoek op de kaart zetten om bewustzijn te creëren rond het fenomeen.'

In haar studie valt te lezen dat *dampening* een manier van omgaan met positieve emoties is, waarbij mensen goede gevoelens onderdrukken. 'En eigenlijk is dat een beetje gek, want uiteindelijk willen we allemaal gelukkig zijn en toch werpen we dat geluk af', zegt ze.

'Dampening is allesbehalve onschuldig'

'Ik wilde onderzoeken waarom we dat doen, en hoe dat samenhangt met mentaal welzijn en depressieve klachten. Als ik spreek over positieve gevoelens, heb ik het overigens over alle soorten', vult Bogaerts aan. Niet alleen de highlights in het leven, maar ook de kleine geluksmomentjes zijn dus onderhevig aan *dampening*.

Waarom onderdrukken we die positieve emoties?

Liesbeth Bogaerts: 'Uit het onderzoek blijkt dat mensen hun positieve gevoelens onderdrukken om het contrast met latere negatieve gevoelens te verkleinen. Om te voorkomen dat het verval te groot gaat zijn, vlakken sommige mensen dus liever proactief de toppen van de positieve gevoelens af. Eigenlijk is *dampening* een soort van zelfbescherming.'

'Opmerken dat je een positief gevoel onderdrukt, is een eerste belangrijke stap'

'Daarnaast spelen sociale dynamieken een rol. Als je zelf heel blij bent, ga je al snel denken dat andere mensen je een opschepper vinden. Ook in die context drukken we dat positieve gevoel naar beneden', zegt ze.

'Ten slotte blijkt dat wie sowieso al een minder positief zelfbeeld heeft, in bepaalde gevallen meer aan *dampening* doet. Het psychologische mechanisme treedt in werking omdat de positieve gevoelens botsen met de manier waarop die persoon naar zichzelf kijkt. Om het ongemakkelijke gevoel van die

'botsing' te vermijden, haal je de positieve gevoelens liever naar beneden.'

Wat zijn dan de gevolgen van *dampening*?

'Het is allesbehalve onschuldig. Net zoals blijven vasthangen in negatieve gevoelens, verhoogt ook de onderdrukking van positieve emoties de kans op depressiviteit en andere mentale klachten zoals angst. Uit experimenten blijkt dat je ook effectief triester wordt als je veel *dampt*. Het is dus niet zo dat je er alleen minder blij van wordt.'

'Het probleem is dat we vaak positieve gevoelens onbewust onderdrukken. Dat is een verschil met bijvoorbeeld piekeren, iets wat we wel opmerken bij onszelf. Met mijn onderzoek wil ik dan ook vooral zichtbaarheid creëren omtrent *dampening*.'

'Wie weet onderdrukten zelfs ridders hun positieve gevoelens'

Zijn er manieren om die onderdrukking tegen te gaan?

'Op een echte behandeling is het nog even wachten aangezien de onderzoeken daarvoor volop lopen. Wel kun je alvast op een eenvoudige manier de *dampeninggedachtes* laagdrempelig bestrijden middels bewustwording.'

'Gewoon al opmerken dat je een positief gevoel onderdrukt, is een eerste belangrijke stap. Je omgeving speelt op dat vlak een belangrijke rol. Het is vaak veel makkelijker om bij een vriend of een collega op te merken dat die *dampt*, dan bij jezelf.'

'Het blijkt dat wie al een minder positief zelfbeeld heeft, meer positieve gevoelens onderdrukt'

'Vervolgens kan je jezelf dan de vraag stellen waarom je dat doet. En als dat ook lukt dan is terugkeren die initiële positieve emotie eenvoudiger. Je begrijpt dan beter waarom je de neiging hebt om dat positieve gevoel te onderdrukken. Meer nog, als je dan gaat nadenken over hoe het goede moment eruit zag, kan je dat reconstrueren. Wie was er aanwezig op die gezellige kotavond? Welk muzieknnummer draaide tijdens mijn klein geluksmomentje? Door jezelf die vragen te stellen, is het mogelijk terug ruimte te geven aan positiviteit.'

Hoe ziet de toekomst van onderzoek naar *dampening* eruit?

'Met mijn onderzoek heb ik alvast de redenen voor die onderdrukking in kaart gebracht. Nu is het echter zaak om daar een theoretisch model rond te gaan testen met experimenten in het lab bijvoorbeeld.'

'Ook onderzoek naar *dampening* in andere culturen werpt zich op als een interessante piste. In onze onderzoeksgroep hebben we het mechanisme onderzocht in een Westerse context, maar misschien werkt het anders of is de impact ervan op ons mentaal welzijn anders in minder individualistische culturen waar dat sociale aspect veel meer speelt.'

'Ten slotte lijkt het mij interessant om eens te gaan kijken of positieve gevoelens in het verleden ook al onder de mat geschoven werden. We kunnen daarvoor natuurlijk geen beroep doen op vragenlijsten en interviews, maar eventueel wel op culturele producten. Pommeliën Thijs zingt bijvoorbeeld: *'En wat als ik van mezelf niet gelukkig mag zijn?'*. Langer geleden klonken bij de zangeres Jane Birkin gelijkaardige geluiden, en wie weet dachten ridders hetzelfde (*lacht*).'

'Uiteindelijk willen we allemaal gelukkig zijn en toch werpen we dat geluk af.'

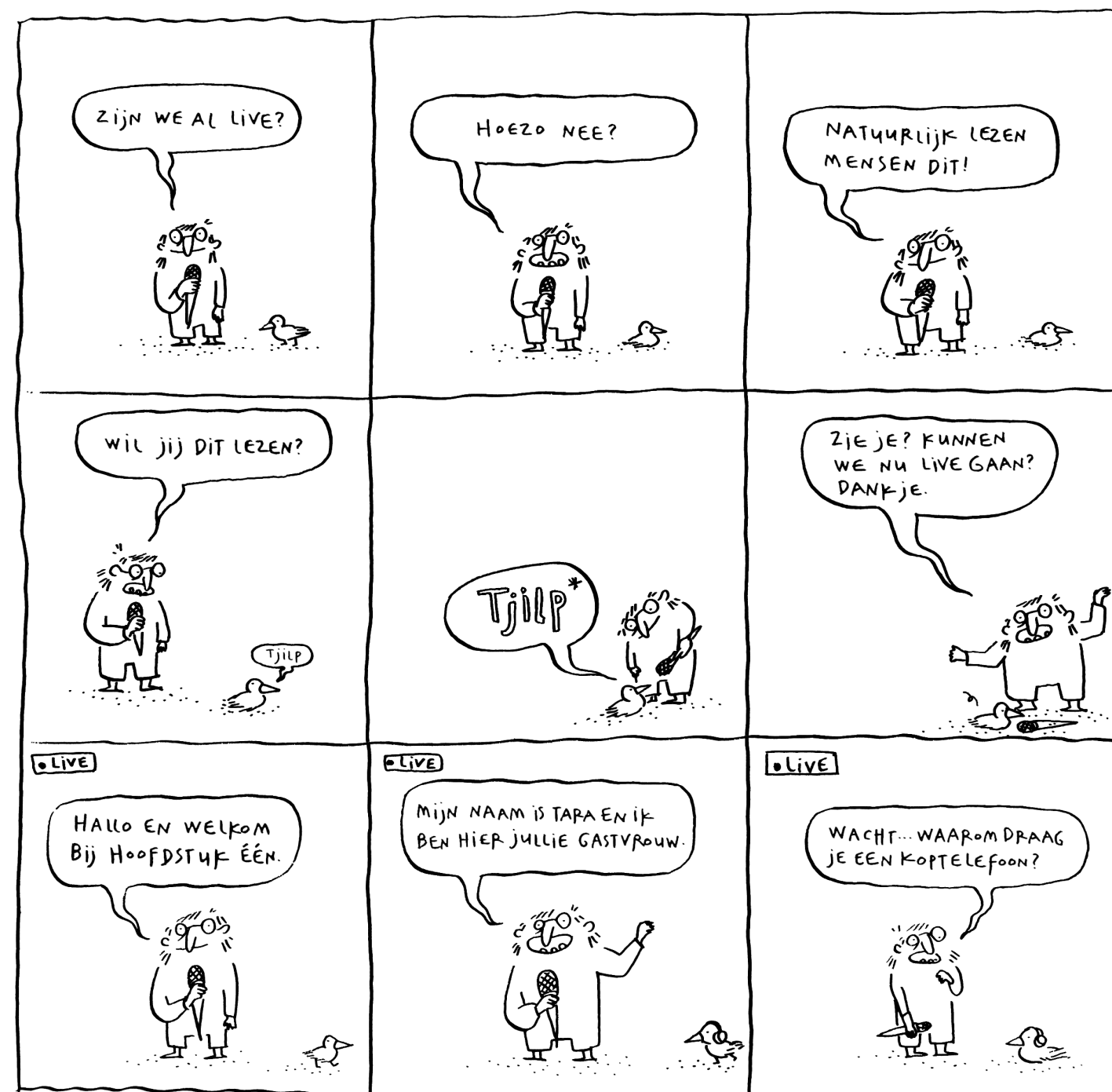

Ben jij dit?

Veto zoekt illustratoren, fotografen, schrijvers, nalezers, videografen, grappenmakers en zonnetjes-in-huis. Interesse? Kom op donderdagen om 20.00 uur naar Veto's redactievergaderingen op 's-Meiersstraat 5 (op de eerste verdieping). Scherp je potlood of pen, maak je cameralens schoon en zet je kritische pet op. Wie weet werk je binnenkort mee aan het grootste studentenblad van Vlaanderen. Snacks, drinken en sfeer zijn voorhanden!

HOOFDSTUK 1

* NEE, MAAR TOCH BEDANKT

© TARA TAYYEBI FARD 2026

Ibe Rossel (27) is de auteur van *Bloedspiegel*, en schrijft momenteel verder aan een roman voor Das Mag. 'Ik kan net zo goed genieten van een *Boer zkt Vrouw*-aflevering als een George Eliot-roman.' ELLA-SOFIA SNEYERS, NURIA FLORIZOONE

Ibe Rossel werd geboren in Gent. Op haar elfde was ze al actief als succesvol modeblogger. Ze werd uitgenodigd op modeweken en leerde de kneepjes van het schrijfvak. Op eenentwintigjarige leeftijd bracht ze haar eerste boek uit; *Shakespeare kent me beter dan mijn lief*: een levensgids aan de hand van literaire klassiekers. Later werkte ze als columnist bij *De Standaard* en bracht ze haar tweede boek *Bloedspiegel* uit. We spraken haar op haar hip ingerichte appartement in hartje Gent.

Je was op elfjarige leeftijd een succesvol blogger. Wat heeft die ervaring je geleerd?

Ibe Rossel: 'De blog was voor mij een manier om een wereldje te creëren voor mezelf. Ik ging niet erg graag naar school. (*denkt na*) Ik was gewoon niet zo supergraag kind. Ik kon vooral niet wachten om volwassen te zijn en die vrijheid te hebben. In dat opzicht was de blog voor mij een manier om vrij te bewegen, vrij te spreken en vrij te schrijven. Het heeft mij vooral geleerd dat je je moet durven uitdrukken en dat daar ruimte voor is, en dat het deugd kan doen.'

Heeft het jou ook op een specifieke manier gevormd als schrijver?

'Ik vond het altijd heel comfortabel om

in de ik-vorm te schrijven, en dat doe ik nog steeds. Mijn schrijven voelt heel erg als verzamelen. Van alles in mijn notitieboekje schrijven en sprokkelen. Voor mijn blog deed ik dat ook op die manier.'

Dus heel intersectioneel?

'Enorm. Ik vind het zeer interessant om zaken aan elkaar te linken. Ook heel erg die mengeling tussen hoge en lage cultuur. Bijvoorbeeld in mijn eerste boek, *Shakespeare and Temptation Island*. Dat is iets wat ik altijd al héél graag heb gedaan. Ik vind dat alles een analyse verdient.'

'Het is ook gewoon hoe mijn leven en media eruitzien. Ik kan net zo goed genieten van een *Boer zkt Vrouw*-aflevering als, weet ik veel, een George Eliot-roman. Als mensen proberen we uiteindelijk allemaal grip te krijgen op thema's zoals identiteit, verlangen, liefde, geweld... Alle media gaan daarover, sommigen worden dan als marginaler beschouwd maar ik vind dat het daardoor niet minder relevant is.'

Aangezien je Engelse literatuur hebt gestudeerd, vanwaar dan toch de keuze om zelf in het Nederlands te schrijven?

'Het is mijn moedertaal, hè. Hoe goed je een andere taal ook beheerst, de affiniteit

met je eigen taal is toch nog anders. Ik zou dit boek absoluut niet in het Engels kunnen geschreven hebben. Ik heb heel erg mijn liefde voor het Vlaams teruggevonden toen ik begon te schrijven. Vlaams is een heel leuke taal om in schrijven omdat er zoveel beeldspraak bestaat.'

Welke literaire waarde heeft het Nederlands voor jou?

'Ik ben op bezoek geweest bij de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren hier in Gent. Dat was voor mij een verademing: wij hebben zowel in het verleden als hedendaags zo'n interessante schrijvers, bijvoorbeeld Virginie Loveling of Hugo Claus.'

'Wat ik echt waanzinnig vind zijn mensen die boeken uit het Frans of Italiaans, in het Engels gaan lezen. Dan denk ik "dit is krankzinnig". Mensen die Dostoevski en Tolstoj in het Engels gaan lezen. Je bent hier een driedubbele vertaalslag aan het doen. (*fel*) Waarom? (*feller*) Waarom?'

'Ik vind dat heel jammer, want wij hebben echt een heel rijke traditie. Er zit een meerwaarde in het lezen van zaken die zich specifiek in je omgeving afspelen. Het helpt om vanuit een ander perspectief naar je omgeving te kijken.'

Je eerste boek is getiteld *Shakespeare kent me beter dan mijn lief*. Welke andere auteurs doorgronden je beter dan een geliefde ooit zou kunnen?

(*lacht*) 'Absoluut Patricia De Martelaere. Zij is nog hoogleraar geweest aan de KU Leuven. Soms lees ik iets van haar en denk ik: jij bent echt mijn spirituele moeder. Jij kent mij echt beter dan mezelf. (*lacht opnieuw*) Ze woonde ook niet ver van waar ik ben geboren, in de Vlaamse Ardennen.'

'Zij heeft het constant over het probleem van verlangen: wat we ermee moeten aanvangen, en de mechanismen ervan. En dat is iets waar ik super hard in geïnteresseerd ben in mijn werk. Ik vind haar de briljantste persoon die wij ooit in België hebben voortgebracht. *Shout out* KU Leuven.'

Bij Das Mag werk je momenteel aan een roman, zijn er al dingen die je daarover kwijt kan?

'Nee! Absoluut niet! Absoluut niet. Goed geprobeerd.'

Dan maar over iets anders. Is het hip om essays te schrijven?

'Ik voel me niet per se heel hip. Je merkt wel op YouTube en TikTok dat er heel veel *video essays* te vinden zijn, van verschillende kwaliteit. Een essay is gewoon een manier om na te denken over je omgeving en wat er gaande is. Ik denk dat het best een tijdloos genre is.'

'Ik zou nog een stuk onuitstaanbaarder zijn zonder mijn zussen, absoluut!'

'Met de opkomst van Substack is de persoonlijke essay wel heel erg in opmars, vooral bij jongeren. Dat zal ook wel iets te maken hebben met hoe individualistisch onze maatschappij is geworden. Iedereen heeft een mening en een platform om die op te verkondigen. Het mooie aan die democratisering is dat er geen poortwachter meer aan de deur staat en dat we ook andere stemmen te horen krijgen.'

Je schreef een column voor *De Standaard*, maar je vertelde dat je daardoor leefde in functie van het verhaal. Is dat ook geen poging om het narratief rond jezelf te controleren?

'Absoluut. Je hoort iedereen altijd zeggen: "*do it for the plot*", maar dan heb zo iets van: ja, maar wat doet *the plot* eigenlijk voor mij? Niet veel! Daarnaast raak je op een manier ook onthecht van je eigen werkelijkheid en de verbindingen met de mensen rond je. Het werd voor mij performatief. Elke keer als ik iets meemaakte dacht ik direct:

"hier kan ik over schrijven", zonder in het moment zelf te zijn. Het maakt alles wat je beleeft of denkt een verkoopbaar product. En dat is een vies gevoel, vind ik.'

En dat gevoel heb je minder als je een volledig boek schrijft?

'Ja, sowieso. Specifiek rond een trauma schrijven, dat vond ik iets heel moeilijk. Het is heel raar om het ergste wat je ooit hebt meegemaakt, om te vormen tot iets wat mensen in de boekenwinkel kunnen kopen. Het was een ervaring waar ik nog nooit over had gesproken of geschreven. Ik beseftte dat, door dit nu op mijn voorwaarden op te schrijven, ik er meester van werd. Het feit dat andere mensen het zouden lezen, werd bijzaak.'

De titel van je nieuwste boek is *Bloedspiegel*. Wat zegt de relatie tot onze broers en zussen over onszelf?

Ik was heel erg geïnteresseerd in die dynamiek, omdat de grote thema's rond onze identiteit erin naar boven komen. We delen *nature* en *nurture*, maar willen verschillende mensen worden. Daardoor buiten we elk verschil uit, en dat is voor mij echt het begin van identiteitsvorming.

Zou je zelf een wezenlijk andere persoon zijn geweest, moest je zijn opgegroeid met broers?

Sowieso. Ik weet direct wanneer iemand enig kind is. (*lacht*) Ik zou nog een stuk onuitstaanbaarder zijn zonder mijn zussen, absoluut!

Het schrijven van het boek bracht je op frappante plaatsen. Welke nieuwe inzichten bracht dat reizen met zich mee?

(*lacht*) 'Het inzicht dat ik eigenlijk voortdurend had op die reis was: waarom ben ik dit in godsnaam aan het doen? Waarom had ik geen ander boekonderwerp kunnen kiezen? Een collega die een *first draft* las, merkte op dat ik met het reizen een heel clichépositie innam in het mannelijke schrijversschap: de onderzoeksjournalist die het eventjes allemaal gaat uitpluizen. Ze zei me dan: "Maar jij maakt het allemaal heel meisjesachtig."'

'Witte hetero mannen willen altijd alleen maar over Dostoevski praten'

'Dat was wel iets waar ik constant mee zat. Hoe verhoud ik mij tot deze plek? Welke rol neem ik in? Wat is mijn perspectief? Dus dat was wel een meerwaarde. Ik hou heel erg van details opmerken en die een hoofdrol laten spelen.'

'Met het boek neem ik ook een zijweg, want ik wil eigenlijk over mannelijkheid en *bro's* schrijven, maar doe dat via biologische broers. En tijdens die reis nam ik eigenlijk constant de zijwegen. Dat was voor mij een mooi moment, waarbij vorm en inhoud samenkwamen.'

Heb je nog slechte tv-tips voor ons?

'Ja! Ik ben nu dankzij een vriendin het eerste of tweede seizoen van *Temptation Island* aan het kijken op YouTube. Dat is fantastisch. Ik hou heel hard van reality-tv, pre-influencers. Toen was het nog rauw en puur. *En plus*, die hebben echt fantastische outfits! Katrien uit seizoen twee, van waar heb jij in godsnaam dat topje vandaan? Ik moet dat zoeken op Vinted!'

Wat heeft een interviewer je nog nooit gevraagd, dat je wel heel graag zou willen vertellen?

'Ik wil interviewers meestal zo min mogelijk vertellen. Jullie zijn oké, maar er zitten echt aasgieren tussen. (*denkt lang na*) Weet je wat eigenlijk heel raar is? Niemand vraagt mij ooit in interviews naar het laatste goede boek dat ik heb gelezen.'

'Ik heb dus net *De Speler* van Dostoevski gelezen. Ik had een vooringenomenheid en een beetje een probleem met Dostoevski. Witte hetero mannen willen altijd alleen maar over Dostoevski praten. En dan vragen ze mij: heb jij daar ooit al eens van gehoord? Dan heb ik echt iets van: *fuck you!*

'Maar het was dus zo een goed boek. Het was heel grappig, niet dik. Ongelofelijke personages. Het was echt *aan*.' 🍷

Meer dan enkel likes: Instagram als springplank voor jonge kunstenaars

Sociale media zijn al langer meer dan alleen vrijetijdsbesteding voor jonge kunstenaars. 'Het is een toegankelijke en snelle manier om jezelf en je projecten te verspreiden.'

GILLES DECABOOTER, AMÉLIE BRAEM

Instagram is al langer meer dan een plek om gewoon likes te vergaren voor jonge kunst- en architectuurstudenten. Zo maken studenten een tweede account aan om hun kunstzinnige expressie op de wereld los te laten. Ze gebruiken het als een digitaal visitekaartje dat losstaat van hun persoonlijke accounts.

'Ik was een tiener toen ik ermee begon. In het begin was het een artistieke uitlaatklep, het account was eerst enkel privé zichtbaar. Pas daarna maakte ik het openbaar, vooral om het meer tractie te doen krijgen', zegt Makar Kiriukhin, student Fotografie aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen, wanneer we hem vragen over het ontstaan van zijn fotografie-account. Dat profiel telt ondertussen bijna zeshonderd volgers. Hij deelt er dikwijls zijn eigen foto's, met een duidelijk grunge karakter.

Dat Instagram toekomst biedt, daar is Pieterjan Paesen, masterstudent Urban Cultures aan LUCA, van overtuigd. In kunstzinnige opleidingen heb je nu eenmaal een portfolio nodig. 'Ik denk dat zo'n account gewoon aantrekkelijk is: het is een toe-

gankelijke en snelle manier om jezelf en je projecten te verspreiden', zegt hij. 'Wanneer ik zelfstandige zal zijn, wil ik daar meer op inzetten om een zo groot mogelijk publiek aan te spreken.'

Visie

Net als Makar was ook Xander, die Digital Arts & Entertainment studeerde, jong toen hij begon met het posten van zijn hyperrealistische tekeningen op het platform. 'Ik ging naar school, ik kwam thuis, ik tekende en ik zorgde dat er die dag nog een post was om acht uur', zegt hij. Sindsdien ging het hard voor Xander: zijn kunstprofiel groeide daardoor met honderdduizenden volgers.

'Op een moment moest ik een keuze maken: of ik geef alles voor school of alles voor Instagram'

— Xander Schiettekatte, student Communicatiewetenschappen

'Op Instagram toon ik zeker niet alles', zegt Xander. 'Ik post mijn kunst enkel wanneer ik echt trots op het eindproduct ben.' Niet elke schoolopdracht haalt het dus, enkel de hoogtepunten verschijnen op zijn profiel. Ook Makar post met die visie in het achtergrond: 'Ik post enkel als ik trots ben op het finale product en dus zeker niet elke schoolopdracht zet ik er op.'

In tegenstelling tot de rest, maakte Pieterjan pas recent zijn account aan. Zijn studies waren de hoofdmotivatie om een portfolio aan te maken. Hij post er alles wat te maken heeft met het architecturale proces, van maquettes tot plattegronden. 'Wanneer ik zelfstandige zal zijn, dan wil ik daar zeker op inzetten om zoveel mogelijk publiek aan te spreken', zegt hij.

Algoritmestress

Natuurlijk is er ook een keerzijde aan de medaille. Xanders profiel was op een moment zodanig groot, dat het niet altijd even eenvoudig was voor hem op zo'n jonge leeftijd. Naast het feit dat het enorm veel

tijd kostte, maakte hij zich soms ook druk over de prestaties van een post.

'Op een moment moest ik een keuze maken: of ik geef alles voor school of alles voor Instagram. Dat profiel was achteraf gezien wel een mentale last', zegt Xander. Uiteindelijk koos hij dus voor school waardoor hij nu het gevoel heeft dat hij weer een deel van zijn leven terug heeft gekregen.

Doordat het account niet gekoppeld is aan hun privé-accounts zijn mensen soms geneigd om feedback en commentaar na te laten. Ook al is dat voor deze jonge kunstenaars niet altijd negatief.

'Het is zo'n een paradox: langs de ene kant ben je niet goed genoeg en slecht bezig volgens hen, en langs de andere kant laten mensen reacties na om te zeggen dat het fake zou zijn, of zelfs AI. Dat vind ik eigenlijk best denigrerend omdat je al je werk en tijd daarin steekt. Het is ook maar een deel van je zelf', nuanceert Xander.

Stage- en jobmogelijkheden

Zulke accounts zijn natuurlijk meer dan enkel vrijetijdsbesteding of zelfexpressie. Ze zorgen ook voor de nodige *exposure* die nuttig kan zijn als je een stage of een baan zoekt. 'Om kunstenaar te worden, moet je goede connecties hebben of een goed sociale media-platform. Het zijn wel equivalenten van elkaar geworden', zegt Xander. Zelf hielp zijn Instagram-account hem aan een stage bij een stagementor die eigenlijk geen plek meer vrij had. Maar voor hem wou hij wel een uitzondering maken.

'Het is altijd professioneler om voor je portfolio een aparte website te maken. Maar het is 2026 en veel mensen boeit het ondertussen niet meer. Daarnaast kunnen ze op Instagram je wereldje ontdekken dat je na een tijdje hebt ontwikkeld', voegt Makar toe. Zo vond Pieterjan zijn studentenjob bij een architectenbureau niet dankzij zijn profiel, maar was het wel een dankbaar gespreksonderwerp tijdens de middagpauzes met collega's.

'Als ze vragen welke projecten ik heb gedaan tijdens m'n studies, dan heb ik altijd wel een referentie en kan ik meteen mijn Instagram tonen'

— Pieterjan Paesen, masterstudent Urban Cultures

'Als ze vragen welke projecten ik heb gedaan tijdens m'n studies, dan heb ik altijd wel een referentie en kan ik meteen mijn Instagram tonen. Dat doe ik ook en zo heb ik direct een houvast om uit te leggen waarmee ik dagdagelijks bezig ben', gaat de architectuurstudent verder. In de toekomst zal Pieterjan wel voorzichtiger moeten zijn met de dingen die hij post. Architectenbureaus werken soms rond gevoelige projecten, en daarbij gelden strikte regels over wat al dan niet online mag.

Toch zien zowel Makar als Pieterjan toekomst in hun Instagram-profiel, zowel als manier van zelfuitdrukking als om naamsbekendheid op te bouwen. Xander, die nu Communicatiewetenschappen studeert omdat kunstenaar zijn niet altijd vanzelfsprekend is, zet zijn kunstprofiel nu op een lager pitje, maar ook hij sluit niets uit. ☺

'Het is nog steeds absurd dat ik de objecten mag aanraken': deze studenten dragen de cultuursector in Leuven

We nemen je mee op een culturele wandeling door Leuven. Onderweg ontmoeten we drie jobstudenten die met veel passie de Leuvense cultuursector draaiende houden: een projectionist bij Cinema ZED, een collectiemedewerker in Museum M en een boekenliefhebberende barista bij Barbóék. NURIA FLORIZOONE, SIEBE TERRONES

Evelien (23), Cinema ZED: 'Passie voor film is vereist'

We springen eerst binnen bij Cinema ZED, waar Evelien ons meer weet te vertellen over de fascinerende wereld van arthouse cinema. Evelien ging geregeld zelf naar de film in ZED. Ze was naar eigen zeggen *tuned in*. Daardoor zag ze een vacature vrijkomen en met wat geluk wist ze een positie te strikken als student-projectionist en onthaalmedewerker.

Evelien is heel enthousiast over haar job, ze houdt van de interactie met klanten en hun gesprekken over film. 'Een grote passie voor film is echt wel nodig om hier te kunnen werken.' Naast het krijgen van gratis cinematickets, zijn er ook andere *perks* aan de job. Zo kreeg ze bijvoorbeeld de kans om een nieuwe ambacht te leren, één die verloren dreigt te gaan 'omdat alles nu digitaal is'.

Evelien behaalde dit jaar een bachelor in de Geschiedenis en studeert nu verder Culturele Studies. Ondertussen werkt ze al drie jaar als jobstudent bij Cinema ZED: 'Ze gaan mij hier moeten buitensleuren.' (*lacht*) Toch verloopt zo'n studentenjob als

projectionist niet altijd zorgeloos: 'Bij hoge nood kan je gewoon iemand bellen van: help!'

Afgelopen zomer kwam *The Odyssey* uit, een film geregisseerd door de gerenommeerde Christopher Nolan. In Leuven was die speciaal te zien op 35mm analoge film. Dit leverde meerdere uitverkochte vertoningen op en een unieke kans voor de projectionisten om te leren werken met de nodige apparatuur. 'Nadat de hele filmrol is klaargezet, is het even zweten en hopen dat alles goed gaat, terwijl er een uitverkochte zaal van 147 man in spanning afwacht.'

'De opluchting is groot wanneer het scherm oplicht en je ziet dat alles klopt', ondanks de uitdagingen voert Evelien haar job met veel liefde uit: 'Het is een prachtige ervaring... als alles goed gaat. Maar het vergt zeker meer concentratie dan een digitale projector.' Ook de algemene ervaring in de cultuursector is een pluspunt. Naar het schijnt zijn er trouwens veel letterenstudenten te vinden achter de projecties bij Cinema ZED, 'omdat wij gewoon iets minder les hebben'.

Haar persoonlijke favoriet zijn de breivertoningen waarbij je kan breien tijdens de film: 'Superleuk!' Volgens Evelien is naar de cinema gaan nog steeds zeer populair onder jongeren. 'Ik denk dat we een heel toegankelijke cinema zijn voor jongeren omdat we zo goedkoop zijn, in vergelijking met andere cinema's. Ik ga geen namen noemen...'

©Nuria Florizoone

Kaat (22), Collecties M Leuven: 'Droom-studentenjob voor een geschiedenisstudent'

Een volgende stop bij M Leuven brengt ons bij Kaat, jobstudent bij de dienst Collecties van het museum. 'M staat voor museum, want dat vraagt iedereen altijd', vertelt ze ons. Na het behalen van haar master in de Geschiedenis begon ze aan de educatieve master, om leerkracht te kunnen worden. Het was vorig academiejaar dat Kaat als stagiair bij het M terechtkwam: 'Omdat het zo'n groot museum is, leek zo'n blik achter de schermen mij wel tof.'

Al na haar eerste stagedag was ze overtuigd. 'Ik heb meteen op de eerste dag gevraagd of er een mogelijkheid was om na mijn stage als jobstudent bij het museum te blijven werken.' Het antwoord op de vraag wat haar studentenjob nu juist inhoudt, blijkt moeilijk te liggen: 'Veel mensen hebben dat al aan mij gevraagd. Ik moet zeggen, het houdt *basically* in dat ik alles doe waar ze mij voor nodig hebben.'

'Een van mijn grootste taken tijdens de stage was het begeleiden van de boekenclub, een groep gepensioneerd vrijwilligers die op vrijdag oude drukken komen proper maken', vertelt Kaat. 'Mijn tweede grootste taak was het aanvullen van de database met informatie over de vervaardiging van diezelfde oude drukken, dus boeken gedrukt voor 1850.'

Een droom-studentenjob voor een geschiedenisstudent? Kaat vindt alvast van wel. Vol enthousiasme vertelt ze ons over de eerste keer dat ze het depot van het museum binnenwandelde, waar alles staat en hangt wat niet toegankelijk is voor het publiek. 'Ik vind het nog steeds absurd dat ik de objecten mag aanraken. Bijvoorbeeld een boek uit de middeleeuwen ofzo. Ik mag dat gewoon aanraken en ermee werken. (*opgetogen*) Mijn geschiedkundige hart is dan wel echt zo van: wauw!'

Dat komt ook wel met een portie verantwoordelijkheid. Als objecten een foute standplaats krijgen, kan dat voor moeilijkheden zorgen: 'Ik weet dat er op mijn eerste dag gezegd werd van, ja, zie dat je dat juist doet, want we hebben achthonderd dozen met oude drukken. Dus als jij een foute doos opschrijft, begin dan maar eens te zoeken.'

Omgekeerd kan het natuurlijk ook. Zo vond Kaat een keer een boek terug dat al jaren vermist bleek te zijn. 'Dat voelde zo wel van *damn*, dat heb ik toch maar gevonden.' Haar droom om leerkracht te worden heeft Kaat nog niet opgeborgen, maar: 'leerkracht zijn gaat wel heel leuk moeten zijn om dit nog te toppen', lacht ze.

©Nuria Florizoone

Lotte (24), Barbóék: 'Met een vuurdoop gestart'

Na ons bezoek aan het museum lopen we even door voor een lekker kopje koffie. Onze koffie wordt ingeschonken door Lotte, zij is net afgestudeerd als psycholoog en doet er dit jaar nog een specialisatiejaar bij. Ondertussen is ze al vier jaar jobstudent bij Barbóék in het M.

'Ik ben echt met een vuurdoop gestart', vertelt ze ons. Haar eerste shift draaide ze tijdens de tentoonstelling over Dieric Bouts, die een enorme menigte naar het museum trok: 'Het was toen echt een overrompeling, maar daardoor leer je het wel snel.' En leren heeft ze gedaan, want ondertussen stuurt Lotte als dagverantwoordelijke ook andere jobstudenten aan.

Voor Lotte is Barbóék net iets anders dan de meeste koffiezaken. 'Ik zeg altijd: "Barbóék heeft zo'n beetje die woonkamer *vibe*. De radio staat nog niet op, maar normaal staat Klara continu op. Mensen vinden dat wel aangenaam, om te komen zitten, te lezen en te werken.'"

Barbóék is voor Lotte ook een fijne afwisseling met haar studies: 'Ik heb Psychologie gestudeerd, daar moet je ook veel omgaan met mensen. Als psycholoog voer je soms heel diepe gesprekken, terwijl de small talk hier dan weer het tegenovergestelde is. Ik vind dat contrast eigenlijk best leuk.'

Op de vraag of de job vooral studenten uit bepaalde studierichtingen aantrekt, antwoordt Lotte dat de liefde voor boeken eerder de gemene deler is. 'Ik denk wel dat er meer mensen werken die graag iets lezen.' Die liefde voor lezen biedt ook een raakvlak met de uitbaatsters: 'Rune, Lies en Annelien lezen heel veel', lacht Lotte.

'Ik ben altijd verbaasd dat wanneer mensen naar de winkel komen en vragen voor boekentips, Rune, Lies en Annelien altijd een antwoord klaar hebben. Dan heb ik echt iets van: waar vinden jullie de tijd om zo veel te lezen, jullie moeten al een hele zaak runnen?' (*lacht*) Toen het team boekentips nodig had voor hun Instagram-pagina, was het ook geen moeite om die te vinden, want ook de jobstudenten zijn echte boekenwormen.☺

©Nuria Florizoone

Zoë Voet: 'Alles is stom, maar je moet het licht blijven zien'

Er zijn weinig *content creators* die met evenveel hartstocht en stout raffinement uit de vaderlandse klei schieten als **Zoë Voet**: 'Ik kraak graag serieuze onderwerpen met humor.'

tekst

Amélie Mandervelt
Guillaume
Beauprez-Anseeuw
Miro Vermeulen

beeld

Na een lange werkdag heeft een mens zelden zin om zijn ziel bloot te leggen in een interview. Toch verwelkomt Zoë Voet ons tijdens het spitsuur allerhartelijkst op de *Humo*-redactie waar ze zich inmiddels een vast hoekje heeft toegeëigend. Vanachter haar klavier beaamt ze de gortdroge scripts waarmee ze op festivalweides gewillige slachtoffers tenenkrommend ongemakkelijk in de camera doet staren.

Haar opmars op de redactie begon met een flinke dosis lef. Zonder dat er een vacature openstond, stuurde de toenmalige studente Digital Content Creation een ludiek sollicitatiefilmpje op. Drie maanden memes maken later was ze niet meer weg te denken. Vandaag vult ze als freelancer de grote schoenen van haar voorganger Average Rob. 'Ik ben er eigenlijk gewoon ingerold', relativeert ze.

Niet alleen op festivalweides is de West-Vlaamse alomtegenwoordig: ook op Instagram en TikTok vlogen haar video's je waarschijnlijk al om de oren. Zo vergaarde ze een aanhang met herkenbare vlogs waarin ze onder meer samen met haar vader viraal gaat. 'Sociale media zijn soms een put vol bagger, dus dan probeer ik er gewoon leuke video's in te droppen.'

Haar werkterrein reikt intussen ook tot ver voorbij het Mediaplein. Zo pakt ze op Play uit met de shortvideoreeks *Zoë's Huisruil*. Wat begon als een luchtig format, past evengoed binnen een maatschappelijke trend waar menig leeftijdsgenoot schrik van krijgt. Zelf windt ze er dan ook geen doekjes om wanneer het over de huizenjacht van haar generatie gaat: 'Het is voor twintigers vandaag gewoon heel moeilijk.'

Zat die maatschappijkritiek er al in toen je de reeks pitchte?

Zoë Voet: 'Ja. Ik wil geen slappe dingen pitchen. Ik wil dat er een scherpe kant zit aan alles wat ik doe voor *Humo* en voor Play.'

'Ondanks het succes is er nog nooit een moment gekomen waarop ik voelde dat ik bereikt heb wat ik wilde. Dankzij de grote druk van de mediawereld is er geen tijd om stil te staan. Ik denk dat er nooit een moment zal zijn waarop ik stilsta om te zien wat

ik heb bereikt. Ik doe liever gewoon door.'

De huizen crisis is niet het enige waar onze samenleving mee worstelt.

'Ja, er is veel, hè. De wereld is zo'n beetje om zeep, denk ik dan. Oorlogen zijn stom. Armoede, ook stom. Dat het onderwijs niet optimaal werkt, ook stom. Alles is stom, maar je moet het licht blijven zien.'

'Op creativiteit mag je niet wachten. Je moet het gewoon doen'

'Ik probeer me te focussen op het positieve. Zelfs werken vind ik stom. Dat alles zo'n *rat race* geworden is: de constante druk en het constant presteren... In principe zijn sociale media ook stom, want iedereen is eraan verslaafd en het is een put vol bagger.'

Maar je draagt er wel zelf wel aan bij.

'Dat is waar, maar een deel van wat ik doe is die argeloosheid *counteren*. Ik ben ervan overtuigd dat we als twintigers niet meer kunnen doen dan hopen op een betere wereld. Tenzij je aan het front in de vuurlinie staat, natuurlijk.'

Waar haal je je inspiratie vandaan voor video's en voor grappen?

'Goeie vraag. Het antwoord is dat ik het eigenlijk niet weet. Meestal begin ik aan een script, schrijf ik de vragen op, en plots is het klaar. Dat komt precies uit het niets. Ineens. Ik vind niet per se van mezelf dat ik grappig ben, maar ik weet het niet... Op creativiteit mag je niet wachten. Je moet het gewoon doen.'

Voel je druk om succesvol of grappig te zijn?

'Ja, als je niet presteert in de media, stopt het ook. Daar ben ik mij bewust van. Daar komt best veel stress bij kijken.'

'Zeker nu, omdat ik voor even geen vaste cameraman ter beschikking heb. Zonder hem kan ik niet door, kan ik geen geld ver-

dienen, en dus mijn leven niet onderhouden... (*lacht*) Er moet met andere woorden iets binnenkomen om brood op de plank te krijgen.'

Er wordt bespaard op cultuur en een aantal van je *guilty pleasures* verdwijnen mogelijk van tv. *Humo* is een cultuurmagazine: hoe kijk je daar tegenaan?

'Ik lig er eerlijk gezegd niet van wakker. Uiteindelijk denk ik niet dat het veel invloed zal hebben op mijn job, behalve misschien voor *Mémé Tévé*. Uiteindelijk zijn dat slechts problemen voor later, want het tv-seizoen ligt al lang op voorhand vast.'

'Natuurlijk is het zonde dat de regering bespaart op cultuur, maar ik had het ook niet anders verwacht. Er wordt naar mijn gevoel altijd bespaard op cultuur. Ook dat is stom. Maar persoonlijk kan ik er niets aan doen. Mijn motto is: alles waar je niets aan kan doen, daar mag je je niet in opjagen. Het leven is al stressvol genoeg.'

Welk advies geef je dan aan jongeren die het allemaal niet meer zien zitten?

'Dat doorzettingsvermogen belangrijk is, maar dat je de dingen des levens ook moet leren loslaten. Als je erin blijft geloven, zie je wel waar je uitkomt. Dan komt alles goed.'

Hoe zie je je mediacarrière evolueren in de toekomst?

'Ik zou geen programma willen presenteren. Eerder iets uit mijn eigen koekentrommel, iets maatschappelijk, *human interest*. Serieus, maar met een laag humor. Ik zou me thuisvoelen in een format waarin ik het absurde van de realiteit kan belichten. Ik kraak graag serieuze onderwerpen met humor.'

Welk project voelt voor jou het meest als thuiskomen?

'*Mémé Tévé* blijft voor altijd in mijn hart. We zijn nu bezig aan het derde seizoen. De *mémétjes* zijn superlief. Ik ben heel dankbaar dat ik hen heb. Aangezien ik zelf geen oma's meer heb, vullen zij die leegte heel goed in.'

Je bent er zowat kind aan huis.

'Inderdaad. Voor die serie ben ik al vijftien keer bij hen op bezoek geweest. Daar kwam in juni nog een WK-reeks bij, met opa's uit hetzelfde rusthuis, waardoor de teller al op twintig staat.'

'Het is trouwens het verzorgingshuis bij mij in het dorp. Volgens hen ben ik het hoogtepunt van de week, want ze kijken er echt naar uit als ik langskom. En het mooie is: er is helemaal niets gescript. Ze reageren altijd volledig uit zichzelf.'

De bewoners doen soms grootse uitspraken, terwijl hun generatie bekendstaat om juist alles op te knopen. Hoe verklaar je dat?

'Simpel: het zijn hun laatste levensjaren en het maakt hen niets meer uit. Het scheelt wel van persoon tot persoon. Marie-Thérèse is bijvoorbeeld heel voorzichtig in alles wat ze zegt en wil zeker niemand kwetsen. In tegenstelling tot Jeannine. Zij zegt letterlijk: "Het interesseert mij niet wat mensen van mij denken." Ze floept het er gewoon uit.'

Je maakt soms video's samen met je papa. Hoe heb je hem hiervoor overtuigd?

'Ik kwam net terug van de Kringwinkel, en ik vroeg aan mijn papa of hij op mijn outfit wilde reageren. Hij was zodanig boos en nors dat die video was ontploft. Toen dacht ik: hier zit iets in. Sindsdien maken we zo'n videotje wanneer we er zin in hebben.'

'Ik wist dat, als je wilt groeien, je op TikTok moet inzetten, want daar zitten de *kids*. (lacht) Mijn TikTok was eerder bedoeld om de video's voor *Humo* te promoten.'

Heeft hij al ooit een outfit goedgekeurd, waardoor je de video niet kon publiceren?

(lacht) 'Nee, nog nooit. Hij heeft altijd wel iets te zeggen.'

Je bent geboren in 2001, wat je een typevoorbeeld van een Gen Z'er maakt. Hoe is het voor jou om als dusdanig bestempeld te worden in de media?

'Ik voel me geen kind van mijn generatie. Ik weet dat ik jong ben, maar volgens mij ben ik een oude geest. Ik voel me niet aangesproken door de typische vooroordelen. Wordt er niet gezegd dat we lui zijn? Of fel en arrogant?'

'Ik ben alleszins niet lui, want ik werk

heel hard. Hoewel je dat misschien zou denken door mijn filmpjes, ben ik evenmin fel of arrogant. Ik kom ook meestal op tijd aan, maar zeg dat niet tegen mijn vrienden. (lacht) Ik vink de vooroordelen dus niet af.'

Is er bij jou een verschil tussen privé-Zoë en online Zoë?

'Nee, ik denk te weinig. Ik voel eerlijk gezegd de nood niet om die scheiding te maken. Door mijn job als freelancer moet ik sowieso 24/7 aanstaan. Ik werk vaak in de avond, in de nacht of heel vroeg in de ochtend. Het verschil is er dus meestal niet. Ik ben blij dat ik geen *nine to five* heb en 's avonds naar huis wandel met de gedachte: Allez, ik heb ze weer verdiend.'

'Toch besef ik me dat ik bijvoorbeeld straks nog een uur ga sporten en daarna nog aan een script moet schrijven. Morgenochtend sta ik dan weer een uur vroeger op om die tekst af te werken. Het blijft constant doorlopen.'

Dat klinkt bijna claustrofobisch.

'Dat klopt, maar ik denk dat ik heb geleerd mijn grenzen goed te bewaken, en zelf aanvoel wanneer ik op de rem moet stappen. Ik moet in principe niets. Als ik nu zou zeggen:

'Een deel van wat ik doe is de argeloosheid in de samenleving counteren.'

"Nu ben ik twee weken op reis", dan kan ik dat. Ook dat is een voordeel van freelancer zijn. Je moet voor jezelf beslissen hoe hard je wil gaan en wat je daarvoor wil opgeven.'

Gelukkig haal je ook voldoening uit je werk.

'Exact, maar ik haal vooral voldoening uit een video die góéd werkt. Als je je daar blind op staart, verlies je jezelf. Je kan algoritmes niet voorspellen. Dus als je in een periode slechte cijfers haalt, ligt dat niet per se aan jou. Dat moet je ook wel weten. Sociale media zijn een vreemd beestje dat je niet in de hand hebt.'

De keerzijde van een succesvolle video: hoe ga je om met online haat?

'Die komt er vooral via Facebook door de boomers. Of op TikTok door de veel te zelfverzekerde *kids*. Dat ook. Wanneer je met contentcreatie op sociale media begint, is het een garantie dat dat eraan komt. Ook mijn collega-journalisten maken het mee. We leven in een tijd waarin iedereen op alles commentaar lijkt te hebben.'

'Daarom is het ook vooral belangrijk om in het achterhoofd te houden dat het niet aan jezelf ligt. Het is de persoon die de reactie typt die zijn frustraties uit.'

'Jezelf blijven is volgens mij de enige manier om te overleven in de mediawereld. Een typetje spelen hou je toch niet vol'

Hoe kijk je terug op je studententijd?

Als de leukste tijd van mijn leven; ik vind het echt jammer dat het voorbij is. Al had ik de pech dat mijn eerste drie jaren net samenvielen met corona – verschrikkelijk. Maar daarna was op kot wonen het mooiste wat ik tot nu toe heb meegemaakt. Als student lijkt het wel of je het hele jaar vakantie hebt, behalve tijdens de blok en de examens.'

'Naar de hoorcolleges ging ik trouwens bijna nooit; ik keek alles achteraf en regelde samenvattingen via via. Mijn gouden tip: zorg dat je opdrachten in orde zijn, haal die tien op twintig en verspil geen energie aan meer dan dat. Amuseer je vooral met vrienden, ga uit en geniet. Ik zat op kot naast mijn beste vriendin; samen eten, boodschappen doen. Ik ben nog steeds nostalgisch over onze tripjes naar de Albert Heijn.'

Hoe was de schok toen je daarna moest werken en verantwoordelijkheden kreeg?

'Sociale media is een vreemd beestje dat je niet in de hand hebt.'

'Best heftig, maar ik was geen modelstudent, dus ik zie mezelf niet snel nog een studie doen. Na een tijdje heb je het ook wel gezien en is het gewoon tijd voor de volgende stap. Daar heb ik geen seconde spijt van.'

'De overgang verliep gelukkig geleidelijk. Het eerste jaar dat ik werkte, bleef ik nog in Gent wonen. Het kotgevoel bleef op die manier hangen, maar dan met een job. Dat was voor mij een fijn overgangsjaar. Pas in het tweede werkjaar ben ik naar Antwerpen verhuisd. Mijn tip: als het kan, blijf na je studies vooral nog een jaartje plakken.'

Je ontmoet veel bekende Vlamingen. Hoe nuchter is een BV in zijn eigen habitat?

'Volgens mij blijft iedereen over het algemeen zichzelf. De ene speelt soms een typetje, de andere niet. Op den duur merk je dat wel. Er is nog niemand geweest die me in het echt tegenviel. Jezelf blijven is volgens mij de enige manier om te overleven in de mediawereld. Een typetje spelen hou je toch niet vol.'

KU LEUGEN

KU Leugen is *Veto's* satirerubriek. Humoristen, meme-deskundigen en draakstekers, wees welkom! Vind jij jezelf ook zo verschrikkelijk grappig? Stuur je grapjes en memes door naar **kuleugen@veto.be**.

hoe ik mij voel wanneer ik KULeugen opensla en 30% van de memes zijn betekenisloos

Voor meer KU Leugen: volg ons op Instagram!

hoe ik aan dit
academiejaar wou
beginnen

hoe ik aan dit
academiejaar ben
begonnen

KU Leuven reikt eredoctoraat Seksuologie uit aan Ruben Van Gucht

Sport becommentariëren, DJ'en, kostuums dragen... Ruben Van Gucht? Vandaag bewijst de KU Leuven dat ook de academische wereld geen geheimen voor hem heeft. JASPER LIEVENS

De faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de KU Leuven heeft een eredoctoraat in de Seksuologie toegekend aan Ruben Van Gucht. De Academische Raad prees in haar laudatio de onvermoeibare inzet van Van Gucht in zijn grensverleggende, empirische praktijkonderzoek naar het concept van de open relatie.

De ceremonie voltrok zich onder toezicht van de voltallige academische gemeenschap. Van Gucht droeg een extreem strak gesneden beige maatkostuum met opvallende hoge coltrui die mooi rond zijn nek spande.

Academische erkenning

Decaan van de bovenvermelde faculteit dr. Polly Gamie opende de plechtigheid met trots. 'Wij mogen als academische gemeenschap bijzonder dankbaar zijn dat de heer Van Gucht zijn eigen lichaam zo onvoorwaardelijk heeft geschonken aan de wetenschap,' aldus Gamie. Dit onvoorwaardelijke overgave werd door de kersverse eredoctoor in alle bescheidenheid bevestigd toen hij later sprak. 'Iemand moest het doen, dus heb ik mezelf maar opgeofferd,' reflecteerde het enigma.

'Ik snap dat een eredoctoraat niet kon uitblijven gezien mijn uitzonderlijke prestaties. Ik ben blij dat ik naast mezelf ook eindelijk de erkenning krijg die ik verdien van de universiteit. Dit is de bevestiging van wat Vlaanderen al dacht: het uitzonderlijk maatschappelijk belang van mijn prestaties,' stelt hij vast. Van Gucht eindigde zijn redevoering met een bescheiden dankwoord aan vrouwelijk Vlaanderen.

De herfst is begonnen: cozy koffietjes drinken, mooie natuur taferelen

Je moet fietsen door regen en wind

'Hoe laat is het? 12:59?'
'Laat me dit hoofdstuk nog snel afmaken'

THINGS TO SAY DURING YOUR MONDELING EXAMEN

- geen idee, ik **verzin** dit maar
- waarom vraagt u dit aan mij? ik dacht dat u **de expert** was
- volgens mijn **advocaat** beantwoord ik deze vraag beter niet
- ik heb de cursus inderdaad **niet gelezen**, de naam van de auteur sprak mij niet aan
- vraag het mij **morgen** opnieuw
- of ik **gestudeerd** heb? voor **uw** vak?
- zelfs een **kapotte student** heeft twee keer per dag gelijk, of zoiets
- als u mij liever in de les zou hebben gehad moesten die maar niet op **vrijdagen om 9:00** zijn, eigen schuld dikke bult

Colofon

Jokūbas Pilkis
Adjunct-hoofdredacteur

Nuria Florizoone
Redacteur Cultuur

Ella Callebert
Redacteur TVeto

Kato Storms
Verantwoordelijke Internationaal

Servaas Verhelst
Verantwoordelijke Evenementen

Laura Van den Heuvel
Verantwoordelijke Ronddeling & Abonnementen

Antonie Schoofs
Hoofdredacteur en v.u.

Ella-Sofia Sneyers
Redacteur Sociaal

Miro Vermeulen
Redacteur Foto

Amélie Braem
Verantwoordelijke Lifestyle

Guillaume Beuprez-Anseeuw
Verantwoordelijke Navraag & KU Leugen

Siebe Terrones
Verantwoordelijke Instagram

Emma De Wolf
Verantwoordelijke Puzzel

Kimberly Vrancken
Adjunct-hoofdredacteur

Arthur Vits
Redacteur Student

Lien Forier
Redacteur Illustratie

Brecht Maes
Verantwoordelijke Sport

Gilles Decabooter
Verantwoordelijke Lay-Out

Andreas Everaerts
Verantwoordelijke Nieuwsbrief

Jutta Heylen
Verantwoordelijke Welzijn

Eindredactie Guillaume 'Generaal Ruckus' Beuprez-Anseeuw, Andreas 'Panhyperpropansebastohypertatos' Everaerts, Brecht Maes, Ella-Sofia Sneyers, Antonie 'Ir.' Schoofs, Jokūbas Pilkis, Arthur Vits, Nuria 'Prinses' Florizoone, Kimberly 'Ultra-super meter' Vrancken, Amélie Braem, Miro Vermeulen, Noah Put, Simeon Duwel, Eef Pannekoekoek, Jutta Heylen, Liang Yu Gao, Marthe Van Diest, Violette Stekelinck, Julie Vanoevelen, Olav Ketting, Titus Peeters, Elias Stroobants, Seppe Menten, Lena Salaets, Servaas Verhelst, Andreas Derycke, Caro Corstjens **Schrijvers** Kimberly Vrancken, Antonie Schoofs, Ella-Sofia Sneyers, Amélie Braem, Cristian Preda, Jasper Lievens, Olav Ketting, Lars Parasie, Arthur Schoorens, Roeland Vanheer, Helena Vandaele, Jutta Heylen, Liang Yu Gao, Arthur Vits, Kato Storms, Servaas Verhelst, Juliette Berteloot, Brecht Maes, Lisa van Leeuwen, Gilles 'Vergulde Bloem' Decabooter, Ines Dielie, Nuria Florizoone, Siebe Terrones, Laura Van den Heuvel, Amélie Peeters, Eline Vaes, Stien Simons, Margot De Samblanx, Amélie Mandervelt, Guillaume Beuprez-Anseeuw **Vormgeving** Gilles Decabooter **Fotografen** Miro Vermeulen, Femke Van Crombrugge, Ella-Sofia Sneyers, Antonie Schoofs, Siebe Terrones, Michiel Zazulia, Enisa Vejseli, Nuria Florizoone, Gilles Wené **Illustratoren** Lien Forier, Emma Rubens, Nina Hoet **Strip** Tara Tayyebi Fard **Instagram** Siebe Terrones **KU Leugen** Jasper Lievens, Kamiel Depoot, Gilles Decabooter, Lien Forier, Arthur Vits, Kimberly Vrancken **Cover** Miro Vermeulen, Lien Forier, Brecht Maes, Gilles Wené **Crypto** Emma de Wolf **TVeto** Ella Callebert, Guillaume Beuprez-Anseeuw, Miro Vermeulen, Amélie Mandervelt

Wil jij hier volgende keer ook tussenstaan? Kom dan naar onze redactievergaderingen op donderdag om 20u op 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven, en beantwoord de vraag **'Welke eretitel zou je aan je kinderknuffel geven?'**

**Meneer Segers inspireerde
Wouter Torfs om sterk in
z'n schoenen te staan.**

**Word jij die ene leraar die
jong talent stimuleert?**

Ontdek alle **educatieve masters**
op www.kuleuven.be/leraar-worden